

Τρυφαστήν—το Χριστουγεννιάτικο Δεδάκι με την Μελαγχολικήν Ναυτοπούλαν, 'Εθνικόν Ύμνον και Δουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ— ἡ 'Ελαφρά 'Ακατος με τὴν 'Ελένην Καραπαύλου, 'Ερυθρὰν Καμέλιαν και Ζεβάν— ὁ Πενταμέτρος Καρχαίος με τὸν 'Ιωάννην Γαλιάτσαν, Πτηνὸν τῆς 'Ερήμου και 'Αγγορολογιώτατον— ὁ 'Αρχηγὸς τῶν Μολυβέντων Στρατιωτῶν με τὸν Σαρδανάπαλον, Βρασίdan δεκαβάλλαν και Ζεβάν— ἡ 'Ελληνική Ναυαρχὴ με τὴν Αἰμινοθάλασαν τοῦ Μεσολλογγίου— ἡ Νίτσα 'Αλεξανδροπούλου με τὴν Σαλωνίτικην 'Ελλάδα και 'Αιθὸς τοῦ Παρισσοῦ— ἡ Βασίλεις τῆς 'Ερήμου με τὴν 'Ελένην Καραπαύλου, Ναυτοπούλαν και Γλυκίαν 'Ελλάδα— ἡ Φιλόμοσος Νεάρις με τὴν Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν, Ζηλεμένην Βασκοπούλαν και 'Ιριδα— ἡ 'Αμυδρά Λάμψις με τὸ Ζουλάπι, Ζηλεμένην Βασκοπούλαν και Φιλόμοσον Νεάριδα— ὁ 'Ελληνομαθὴς 'Αμερικανόπαις με τὸν Ζεβάν, Ζαφερόν Μεσαίωνα και Λεοπάρδαλιν— ἡ Δίγνατα 'Αθηνᾶ με τὴν Ναυτοπούλαν, Γουλιέλμον Τέλλιν και Καρδίαν ἐπὶ Πέτραν— ἡ Σαλωνίτικη 'Ελλά με τὴν Νίτσαν 'Αλεξανδροπούλου— ἡ Τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος με τὴν 'Ερυθρὰν Καμέλιαν, Γρονιάρων και Κῆμα τῆς Σαλαμίως— ἡ 'Ελίρη Ν. Καραπαύλου με τὴν 'Ιουλιαν Καραντινῶ— ὁ Γραβίτις με τὴν Μολαίdan— ὁ Ποταμὸς Ἐδρώτας με τὸν 'Ιατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, 'Αρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα και 'Αγαρίστην— ὁ Φίλεργος Φάλας με τὸ 'Αγκάθι και 'Ιόνιον Πέλαγος— ἡ Βουρλοκοκίτα με τὴν 'Ιρυσὴν Πρωίαν— ὁ Καρχαίος τοῦ Φαλήρου με τὴν 'Ωραίαν Τεργεστήν, Κυκλαδίτην και 'Απότομον 'Ακίτην— ἡ 'Ενδοκὸς Ψαριανὴ με τὴν Μολαίdan— ὁ Σείριος με τὸ Φωτοβόλον 'Αστρον— ἡ Δεσποινὴ Σατωδριάντων με τὴν Φιλοπάτριδα 'Ελληνίδα, 'Αμάθειαν και 'Εργάνην 'Αθηνᾶν— ἡ Ροδοστεφανομένη 'Ανοιξίς με τὸ Ζουλάπι, Ναυτοπούλαν και Ροδοσταφύλην 'Ασίαν— ἡ 'Ελένη Ι. Γκατ με τὸ Μικ-Νίκ, Πτηνὸν τῆς 'Ερήμου και Κάλυκα Ρόδου— ὁ Χωλὸς Διάβολος με τὴν Ναυτοπούλαν.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους της : Ἀσπροποταμίτην (ἀγαμέμνον τὴν περὶ τῶν Λεοντιδῶν ἐπιστολήν σου, τὴν ὅποιαν εὐχαρίστως θανατώσω· περιέρχον ἰαυτὴν τὴν φορὰν δὲν ἔλαβα λύσιν τῆς Μαγικῆς Βιάνος· μετ' ἔστειλες και ἐχάθη ;) Βαλέριον Πουπλιόλαρον (ὁ ὅποιος εἶχε τὴν ἰδιοτροπίαν νὰ μου γράφῃ με ... λερῶν· ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ζεστάνω τὴν ἐπιστολήν σου εἰς τὴν λάμπαν, και καίτοι νὰ τὴν διαδόσω· ἀλλὰ ἐκεῖ πού τὴν ἐξέστεινα, πιάνει φωτιά, και δὲν κατόρθωσα νὰ ἰδῶ, παρὰ μόνον τὸνομα τοῦ και ὅτι ἔλυσε τὴν Μ. Βιάνον· ἀλλὴν φορὰν νὰ μου γράφῃ με μελῶν·) Λεοπάρδαλιν (δὲν πιστεύω ἢ ἀντιπρότασις νὰ ἔγινε σκοπιμὸς ἢ ο ἀπλὴ σύμπρωσις, και θὰ λάθῃς τετράδιον) Ζαφερόν Νέφας (συλλυπούμαι ἀπὸ καρδίας τὴν φίλην μου Παρθενικήν Καρδίαν, διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ της, τὸν ὅποιον μοὶ ἀναγγέλλεις·) Τριφύλλι (φαίνεται τῶνδ' ὅτι ἐκλεφες μίαν στιγμὴν, ἐν τῷ μέσῳ τῶν τῶσων σου ἀσολιῶν, διὰ νὰ μου γράφῃς· τὸ ἀποδεικνύει ὁ βιαστικὸς χαρακτὴρ τῆς ἐπιστολῆς σου· πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω πάλιν διὰ τὰς τῶσας ἐνεργείας ;) Ἡρόδικον τὸν Σηλυβριανόν (εὐχομαι και εἰς ἀνώτερα· εἶμαι εὐτυχὴς διὰ τὴν ἔμμενον αὐτῆν ἀγάπην·) Ναυτοπούλαν (κ' ἐγὼ ἔχω πολλὰς και μεγάλας ἀμφιβολίας περὶ τὰς ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου σου, και ἰσάως μάλιστα, ὥστε δὲν θὰ δημοσιεύσω τὴν πρότασίν σου, παρὰ μόνον ἂν ἐπιμελήσῃς φαντάσου μόνον ὅτι ἐγὼ ἠθέλησα μίαν φορὰν νὰ το κάμω, και δὲν το κατόρθωσα· φαντάσου μόνον ὅτι καὶ ἀπὸ τοὺς βραβενομένους ἀκόμη, πολλοὶ παραμελοῦν ἢ δὲν εὐκολύνονται νὰ στείλουν τὰς φωτογραφίας

των· και τότε κρίνε μόνη σου·) Πικραμένην Καρδίαν (και ὅμως ἡ εὐκατακοῦν ἡμέρα παρήλαε χωρὶς τίποτε ἔκτακτον· ἢ ἐν εἰδεί λίστας· ἐπιστολή σου μ' εὐχαρίστησε πολλή, ἀλλὰ πού τόπος νὰπαντήσω εἰς διὰ τὰς ἐρωτήσεσι ;) Λευκοκύματον Δίγνατον (ἢ βροχὴ τῶν Λεοντιδῶν δὲν ἀνηγγέλη ὡς καί τι βέβαιον· τὴν ἰύκα τῆς 1 και 2 Νοεμβρίου ὀλίγοις παρετηρήθησαν· ποῖος ἤξευρε, ἴσως ἢ βροχὴ γίγη τοῦ χρόνου·) Ὀδυσσεύς Γ. Λύθη, Καρδίαν ἐπὶ Πέτραν (αὐτὸ τὸ πτωχόν, και τῶσων ἀδρόν παιδάκι, δὲν ὤμοιαζε με τὰ ὄρατα ζῆθη τοῦ ἀγοῦ, τὰ ὅποια σοὺ ἔδραψε ;) Σπαρτιατικὸν Ζωμόν ([E] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολήν σου ἢ Κικὴ σὲ ὑπερευχαρίστει διὰ τὰ γραμματικὰ κανὲν ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶχεν εἰς τὴν συλλογὴν της, και φαντάσου πειὰ τὴν χαρὰν της·) Ε. Μ. Μιχαηλοπούλαν (πιστεύω δεῖ εἶδες τὸ ψευδώνυμον πού σου ἐξέλεξα·) Φόρδην· Μιγδὴν (ἔστειλα πῶς εἶνε ἢ μητέρα σου ;) Κυματίζουσαν Θάλασαν (ναί, ναί, καλλίτερα νὰ μείνῃ « ἀνεξήγητος » αὐτὴ σου ἢ ἀπέρια [E] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολήν·) Σανθὴν 'Ελληνοπούλαν (νὰ ἰδῶ, θὰ τηρήσης τὴν ὑπόσχεσίν σου και θὰ μου γράφῃς εἰς τὸ ἐξῆς συχνά ; τὰ ἀδελφάκια σου εἶνε τώρα καλά ;) Ζουλάπι (ἢ κρῖμα νὰ εἶσαι εἰς τὰς 'Αθήνας και νὰ μὴ σε ἰδῶ ! εἶχες νὰ μου γράφῃς τῶσων μῆνας, και μάλιστα καίτιν ὑποσχέσεως περὶ τοῦ ἐναντίου· τώρα πάλιν νὰ σε ἰδῶ !) Ἡλεκτρικὸν Φῶς (εἰς τὴν ἐρώτησίν σου ἀπαντᾷ ὅχι ἢ Κικὴ σὲ ὑπερευχαρίστει διὰ τὰ ὄρατα τηλεγραφήσεως·) 'Ελαφρον τῶν Δασῶν (ἔστειλα ἔπρεπε νὰ μου φανερώσης ἀμέσως τὴν νέαν σου διεύθυνσιν·) Μπουμπουνισμένην Μυαλὸν (ἔστειλα περιμένω·) 'Ελαίαν τῆς Λευκάδος (ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαρίστει δι' ὅσα γράφεις·) Ἀνθεμίδα, Σπουδαίον 'Αθροιστον (ἔστειλα·) 'Αρχηγὸν τῶν Μολυβέντων Στρατιωτῶν (πολύ, πολύ, σ' εὐχαρίστει ἢ Κικὴ ἔστειλα·) Χαρίκλειαν Ν. Παρρασκιδᾶ, Πένθημον Κυπάρσιον (ἔστειλα και ἄλλα δέκα·) Νικόλαον Κ. Δεκαβάλλαν, Φιλοσοφικὸν Αἶθρον, 'Ελληνοπούλαν, (ἔστειλα·) 'Ελληνίδα τοῦ Βορῶ ([E] διὰ τὴν ὄραϊαν ἐπιστολήν σου·) 'Ιωάννην Παπακωνσταντίνου (ἔστειλα φύλλα 1—42· ἔκλεξε ἄλλο ψευδώνυμον, διότι ἔχουεν Μαθηματικὸν 'Αρχιμήδην·) Μαγευμένον Δάσος κτλ. κτλ.

Εἰς τῶσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 13 Νοεμβρίου δάπανήσων εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 3 'Ιανουαρίου.
- Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, καὶ τοῦ ὅποιου δέον νὰ γράφωσι τὰς λύσεις των εἰς διαχωρίζοντες, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μὲ εἰς φακέλλους, ἂν ἕκαστος περιέχῃ 20 φύλλα και τιμᾶται φρ 1
663. Δεξιόγριφος.
Εἶμαι ἕνα
Και με μένα
'Αν ἐνώσης ἄλλα δύο,
—'Ω, τί χάσις !—
Θὰ θανατώσης
'Όταν ἴδῃς πῶς ἐνδύω.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ναυτοπαιδῶς
664. Συλλαβόγριφος
Τοῦ γέλωτος τὸν ἔχον πλανήτης ἂν σιμώσῃ,
Τὸ ὄλον μίαν πόλιν εὐθὺς θὰ φανερώσῃ.
Ἐστὴν ὑπὸ τὸ Δουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ
665. Στοιχειόγριφος.
'Όπως εἶμαι ἂν μ' ἀρίστης, οἱ γράφαί μου με ζήταν,
'Αν τὸν πρᾶχλον μου βγάλῃς, τότε ὄλοι με [πατοῦν].
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κωσταντινου Ἀρίωνος
666. Δημιόδες Αἰνίγμα.
Τὰ δέννα και τρέχουν,
Τὰ λύνω και στέλουν !
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Σαρκῆτρου του Αἰῶς

667. Τράπεζα.
*****
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
- Νάντικατασταθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων, οὕτως ὥστε νὰναγινώσκεται : Εἰς τὸ τετράπλευρον, ἀνὸ ἀρχαία βασίλισσα, κάτω θῆα, δεξιὰ ὄρα τῆς 'Ελλάδος, και ἀριστερὰ πόλις ἑλληνική. Εἰς τοὺς πόδας, κατὰ σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν : ἔντομον, ἀντανωμία, νῆσος, Πραφῆτης.
- Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ναυτοπαιδῶς
668. Κεκρυμμένη Γωνία και ἀντεστραμμένη.
1.—'Απὸ μικρὸς ὁ Παραπλῆ κατεγίνετο εἰς τὴν ζωγραφικὴν.
2.—'Επαίνω γενικῶς πάντα ἐπιμελῆ μαθητὴν.
3.—'Ο ἐπιμελὴς ὄλας τὸς δυσκολίας μικά.
4.—'Ο Χριστὸς ὡς ἀρετὴν μεγίστην μᾶς συνέστησε τὴν ἀγάπην.
5.—'Η ρίς, τὰ ὄρα, ὁ ὄμος, ὁ πρᾶχλος εἶνε μελὴ τοῦ σώματος.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κόδρου [E]
- 669.—672. Λογοπαίγνια.
1.—Τὶ πρᾶγμα ὁμοιάζει με τὸ λέπι τοῦ ψαριοῦ;
2.—Τίς προσκαλεῖ τὸ γράμμα Θ ;
3.—Κατὰ τί ὁμοιάζει ὁ Νέρων με τὸν ἄψιτο λαγὸν;
4.—Τὶ πρᾶγμα μᾶς δεσθιόνει ὅτι εἶνε μύτη ;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Κόδρου
673. Ἀπορία.
'Ο Α. συναντήσας τὸν Β. τῷ λέγει :
— Δὲν ἔχεις τὸ γνῶθι σαυτόν.
Και ὁ Β. ἀπαντᾷ :
— Ἀλήθεια, δὲν ἔχω τὸ γνῶθι σαυτόν.
'Ἦτο ἄρα γε ὀρθὴ ἢ παρατήρησις τοῦ Α ;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Δεσπαρδαίου [E]
- 674.—678. Μαγικὸν Ζῶον.
Τὴν ἀνταλλαγὴν δύο γραμμάτων ἐκῆστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ζῶου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουν ἄλλας τῶσας λέξεις :
ἄσπιος, Κῶς, μικτός, μάχημα, ὄρασις.
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τρομάρα
679. Πρόβλημα.
Εἰς τὴν ἐρώτησιν τῶν Μ. Μυστικῶν ἐπόσων ἐτῶν εἶσθε ; * φίλος τῆς Διαπλάσεως ἀπάντησε φέτος ὡς ἐξῆς : 'Εὰν προσθέσῃς τὰ ψηφία τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὅποιον ἐγεννήθησιν, και ἀκόμη τῶσασα, θὰ ἔχῃς τὸ τριπλάσιον τῆς ἡλικίας μου. Τοῦ τριπλασίου τούτου τὸ 1/5 και τὸ 1/15 ἀπαρτίζου τὸν 4/5 τῆς ἡλικίας μου. * Πόσων ἐτῶν εἶνε ;
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ἀντιο Μαστιλλῶ
680. 'Ελληνοσύμφωνον.
υι-σηα-εασι-ου-αιο
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ρωδιανῶνος Κρούσου
681. Γρίφος.
ΖΙ ΠΙ
Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Λευκοκύματου Δίγνατου [EE]
- ΛΥΣΕΙΣ
τῶν πνευματικῶν ἀσκήσεων τῆς 11 Σεπτεμβρίου
518. Καίουν (κᾶν, οὖν.)—516. Ματθαῖος, Ματθαῖος.
517. 519. Σ
- ΚΑΝΑ (ΑΝΑΚρέων) Σ
ΑΥΑΣ (ΠΙΣΣΑ ΠΑΛαιοθεν) ΑΤ
ΝΑΟΙ (ἔσι Ο ΑΝθωπος) Λ Η
ΑΣΙΑ (συνδρομη ΑΙΣΑμοι) Ε Σ
518. Ὀμηρος.—520. Οὐαί ἦ Σ Ι Κ Ι Ν Ο Σ
521. ΘΑΣΟΣ-ΑΔΑΝΑ Κ
(ΘΑλής, 'ΑΔάμας, ΣΑπριρος, Λ
'ΟΝος, ΣΑούλ.)—522. 'Ο Η
πιστευῶν εἰς ἐμὲ κᾶν ἀποθνήζησεται.—523. 'Εννέα διὰ τρία, ἔσον τρία (9 : 3=3).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν οὐγγράμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χῶραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν και ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον και χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
'Εσωτερικοῦ δραχ. 7.—'Εξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' ἀσυνδρομὰ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς και εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
'Εν Ἑλλάδι λεπ. 15.—'Εν τῷ 'Εξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
'Οδὸς Αἰῶλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτιστικῆς

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6^{ος}. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 27 Νοεμβρίου 1899 Ἔτος 21^{ον}.—'Αριθ. 49

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ
(Συνέχεια ἔδε σελ. 388)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

ΟΠΟΥ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΡΟΥΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΕΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΝΙΚΗΝ ΤΗΒΕΝΝΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΙΦΟΣ, ΑΛΛΑ ΧΩΡΙΣ ΜΕΓΑΛΟΝ ΚΕΡΑΟΣ.

Οἱ δύο πανοῦργοι ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Ταρραγόναν κακοὶ κακῶς.

Μετ' ὄλους τοὺς πόνους, τοὺς ὁποίους ἠσθάνοντο ἀκόμη εἰς ὄλον των τὸ σῶμα ἀπὸ τὰ κτυπήματα τῶν Γάλλων, ἤρχισαν, κατὰ τὴν συνήθειάν των, νὰ φιλονεικοῦν και νὰ μέμφωνται ἀλλήλους διὰ τὴν οἰκτρὰν ἀποτυχίαν τοῦ τελευταίου των τολμηροῦ ἐγχειρήματος.

Πρῶτος ὁ Μπρόουν ἀνέκτησε τὴν ψυχραίαν του, και ἀνεγνώρισεν ὅτι αἱ ἐριδὲς και αἱ ἀντεγκλήσεις ἦσαν περιτταὶ και ἀνωφελεῖς. Ἄν ἤθελαν νὰ ἱκανοποιηθοῦν, ἔπρεπε νὰ κερθοῦν και νὰ καταστρώσουν νέον σχέδιον ἐνεργείας. Ὁ Ἄγγλος ἐσκέφθη ἐπὶ πολὺ ὁ Ρενὼ ἐξ ἄλλου ἐσοφισθὴ χίλια σχέδια, τὰ μὲν ἀνοητότερα τῶν δέ, και ἐπὶ τέλους δὲν κατέληξαν εἰς τίποτε. Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ἔλαβον τὴν μεγάλην ἀπόφασιν νὰ μὴ ριφονιδνεύσων πλέον και νὰ ὀπισθοῦν με ὑπομονήν, ἀναμένοντες εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν. Οὐχ' ἦττον ὁμοῦ ἀπεφάσισαν νὰ παρακολουθοῦν μακροθεν τὰς κινήσεις τῆς ἐν τῇ πόλει φρουρᾶς, και νὰ μανθάνουν πάντοτε ἀφορῶντα τοὺς ἐχθροὺς των, διὰ τῶν φίλων τοὺς ὁποίους εἶχον εἰς τὴν Ταρραγόναν.

Μετὰ τινα καιρὸν ἐντελοῦς ἀπραξίας, ὁ Μπρόουν, ὁ ὁποῖος ἤρχισεν ἀκριβῶς νὰνυκομονῆν, ἔμαθε παρὰ τῶν κατασκοπῶν, ὅτι ὁ στρατάρχης Συσσέ ἠταμαζέτο νὰφίση τὴν Ταρραγόναν και νὰ ἐκστρατεύσῃ. Δυστυχῶς, οἱ κατάσκοποι δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ εἰπουν

εὐθὺς ἀμέσως εἰς τὸν Ἄγγλον ποῦ θὰ διηυθύνετο ὁ γαλλικὸς στρατός, και εὐρίσκειτο διὰ τοῦτο εἰς ἀμνηχανίαν, ὅταν παρὰ τῶν Ἰσπανῶν προσκόπων ἔμαθεν, ὅτι ὁ Συσσέ ἐβάδιζε κατὰ τῆς Βαλεντίας. Ὁ πρῶν δικηγόρος δὲν ἔχασεν οὔτε στιγμήν και ἔσπευσεν εἰς ἀνταμωσιν τοῦ στρατηγοῦ Μπλάκ, ἀρχηγοῦ τῶν ἀγγλοισπανικῶν στρατευμάτων, τὸν ὁποῖον ἐ πληροφόρησε περὶ τῆς πορείας και τοῦ σχεδίου τοῦ στρατάρχου Συσσέ.

Αἱ πληροφορίες ἦσαν ἀκριβεῖς. Οἱ Γάλλοι ἤθελον νὰ καταλάβουν τὴν Βαλεντίαν και ἐπήρχοντο κατ' αὐτῆς ἔσπευσμένως. Ὁ στρατηγὸς Μπλάκ ἔκκλην, ὅτι ἡμπόρεσε διὰ νὰ προλάβῃ τὸ κίνημα, ἀλλὰ μεθ' ὄλας του τὰς προσπαθείας, ὁ γαλλικὸς στρατός εἶχε προχω

Ἐπιγαντία δρυς καταπίπτει μετὰ πατάγου. (Σελ. 394, στήλ. γ'.)

ρήτη ἀκωλύτως και ἐβάδιζεν ἐμπρός. Κατὰ τὴν πορείαν, ὁ Νοαρκῶν εὐρίσκειτο μακρὰν τοῦ Ρογήρου, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐμπιστευθῆ εἰς τοὺς φίλους του Παπαφίχρον και Λαδουρέλον.

Μετὰ τινας ἀσημάντους περιπετείας, ὁ στρατός ἔφθασε παρὰ τὸ Σάγουτον, και ἦδη πανταχόθεν οἱ ἀνιχνευταὶ ἀνήγγελλον τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐχθροῦ. Οἱ ἀγγλοὶ, μὴ δυνηθέντες νὰ ἀνακόψουν τὴν προέλασιν τῶν γάλλων, ἐζήτησαν νὰ συνάψουν μάχην και νὰ ἐμποδίσουν τὴν κατάληψιν τοῦ Σαγούτου.

Ὁ στρατάρχης Συσσέ, γνωρίζων καλῶς ὅτι ἡ κατάληψις τῆς πόλεως ταύτης ἦτο ἀπαραίτητος διὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Βαλεντίας, ἐπέσπευσε τὴν πορείαν εἰς μᾶλλον, και τὴν 5 Ὀκτωβρίου, ἐστάθη πρὸ τῶν τειχῶν. Ἡ πολιορκία ἤρχισεν. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἀγγλοισπανοὶ συνεκεντρώθησαν, συνησπίσθησαν, και ἀπεφάσισαν νὰ ἐλευθερώσουν τὸ Σάγουτον διὰ πάσης θυσίας. Μάχην πεισματώδεις συνήζησαν. Εἰς μίαν ἐκ τῶν πρώτων, τὴν 25 Ὀκτωβρίου, οἱ ἐχθροὶ, ἐπωφεληθέντες τοῦ πανικοῦ τὸν ὁποῖον ἐνέσπειρεν ἡ αἰφνιδια των ἐπιδρομῆ, ἐξεδιῶσαν τοὺς Γάλλους ἀπὸ τὸ παρὰ τὴν πόλιν χωρίον Πύζολον, και τὸ κατέλαβον.

Κατὰ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ χωρίου τούτου ὑπὸ τῶν Γάλλων, θαύματα ἀνδρείας ἐπετέλεσεν ὁ Λουδοβίκος Νοαρκῶν. Κατὰ τὴν κρισιμωτέραν στιγμὴν τῆς μάχης, βλέπων τοὺς στρατιώτας του διστάζοντας και δειλιῶντας, ἐσφενδόνισε τὸ ὠρολόγιόν του και τὸ βαλάντιόν του ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐχθρῶν, και ἐφώνασε :
— Αὐτὰ εἶνε διὰ τὸν πρῶτον, ὁ ὁποῖος θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ χωρίον. Λοιπὸν, ἐμπρός ! Ποῖος ἀπὸ σᾶς θὰ

υπάγη νά πάρη από εκεί τὸ ρολόγι μου καὶ τὸ πουγγί μου ;

Καὶ ἐπειδὴ οἱ στρατιῶται ἐδίσταζαν ἀκόμη :

— Λοιπὸν καλά, εἶπε πηγαίνω μόνος μου !

Καὶ ἐξεκίνησε μόνος του. Ἀλλὰ τὸ ἠρωϊκὸν του παράδειγμα ἠλέκτρισε τοὺς στρατιώτας, οἱ ὅποιοι τὸν ἠκολούθησαν μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Οἱ ἐχθροὶ ἐξεδιώχθησαν, καὶ τὸ Πύζολον κατελήφθη πάλιν ὑπὸ τῶν Γάλλων.

Ἀλλὰ καὶ οἱ Πεζοναῦται τῆς Φρουρᾶς ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν μάχην.

Κατέχοντες τὸ ἀριστέρην κέρασ, ἔκαμαν κίαν περιστροφὴν καὶ ἐφθασαν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ χωρίου, ὅθεν ὑπεστήριξαν τὴν ἐνέργειαν τοῦ πεζικοῦ, ὑπερασπίσαντες αὐτὸ κατὰ προσβολῆς ἐκ τοῦ πλαγίου.

Ἡ μάχη εἶχε τελειώσῃ, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ καταδίωξις τῶν φυγάδων.

Ὅλα σχεδὸν τὰ γαλλικὰ συντάγματα εἶχον ἀνασηματισθῆ ἐπὶ τοῦ πεδίου καὶ ἐγκατασταθῆ ἐπὶ τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας κατεῖχον τῶς οἱ ἐχθροὶ. Μερικὰ εἶχον ἀποσπασθῆ, διὰ νάνακόψουν τὴν ὑποχώρησιν τοῦ στρατηγοῦ Μπλάκ καὶ νά ἐπωφεληθοῦν τῆς νίκης, συλλαμβάνοντα ὅσφ τὸ δυνατόν περισσότερους αἰχμαλώτους καὶ πολεμοφόδια.

Οἱ Πεζοναῦται, διεσπαρμένοι κατὰ τὴν μάχην, εἶχον ἤδη συναρθροισθῆ ἐπὶ τῆς ἐκείνων ἀξιοματικῶν τῶν, καὶ ἀνέμενον διαταγὰς, παρὰ τὴν εἰσόδον ἀτραποῦ, τὴν ὁποίαν περιέβαλλεν ἐκατέρωθεν διπλῆ σειρὰ δένδρων μεγάλων. Ἦσαν περίπου πεντήκοντα ἄνδρες.

Ἐξαίφνης καταρθάνει ἵππεὺς δρομαῖος, κάθιδρος, κατασκονισμένος, φέρων τὴν στολὴν τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ ἐπιτελείου.

Πλησιάζας τὸν ἀξιοματικὸν τῶν Πεζοναυτῶν ἐσταμάτησε, καὶ χαιρετίσας, τῷ εἶπε :

— Κύριε, ἔχω ἀνάγκην τεσσάρων ἢ πέντε ἀνδρῶν διὰ μίαν ἀνίχνευσιν πρὸς αὐτὸ τὸ μέρος, ὅπου πολὺ πιθανὸν νά εὐρίσκηται ἀκόμη ἰσχυρὸν ἰσπανικὸν ἀπόσπασμα.

— Πολὺ καλά, εἶπεν ὁ ἀξιοματικὸς καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς Πεζοναῦτας, ἠρώτησε : — Ποιοὶ ἀπὸ σὰς ἔχουν τὸ θάρρος νά υπάγουν ;

Περὶ τοὺς δεκαπέντε Πεζοναῦται ἐπροχώρησαν ἀμέσως.

— Ἐκλέξατε ! εἶπεν ὁ ἀξιοματικὸς, στραφεὶς πρὸς τὸν ἵππεά.

Ὁὗτος ὑπέδειξε πέντε, μεταξύ τῶν ὁποίων τὸν Ρογγῆρον, τὸν Παπαρίγγον καὶ τὸν Λαδουρέκον.

— Ἀκολουθήσατέ με ! διέταξε.

Καὶ χαιρετίσας, ἀπῆλθε ταχὺς πρὸς τὴν ἀτραπὸν.

Οἱ Πεζοναῦται τὸν ἠκολούθουν, χω-

ρισ νά λέγουν λέξιν. Ἐν τούτοις ὁ ἀξιοματικὸς ἐπετάχυνε τὴν πορείαν του τόνσον, ὥστε οἱ πέντε ἄνδρες ἐδυσκολεύοντο πολὺ νά τὸν ἀκολουθεοῦν παρά πόδα.

— Πολὺ καλά, εἶπεν ὁ ἀξιοματικὸς, ἐπιθύρουν ὁ Ρογγῆρος.

— Σῶπα κ' ἐννοια σου, ὁ καπετάνιος ξέρει ! ἀπήντησεν ὁ Παπαρίγγος.

— Φθάνει νά μὴ πάθουμε καμμιά, εἶπεν ὁ μικρὸς.

Ὅπωςδὴποτε κανεὶς δὲν ἐδίστασε, καὶ οἱ πέντε ἄνδρες ἐξηκολούθησαν τὸν ταχὺν καὶ ἐπίπονον δρόμον τῶν.

Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐσταμάτα, ὠρθοῦτο ἐπὶ τῶν ἀναβολέων, καὶ ἐπεσκόπει τὸν ὄριζοντα.

Ἐξαίφνης ἀφῆκε κραυγὴν χαρᾶς, καὶ κεντήσας τὸν ἵππον του, ἐπροχώρησε καὶ ἐτάθη εἰς μίαν καμπὴν τῆς ἀτραποῦ.

Ἐπληκτοὶ, οἱ Πεζοναῦται ἐπετάχυναν τὸ βῆμα, ἀλλὰ μόλις ἐπροχώρησαν ὀλίγον, ἤκουσαν πυροβολισμοὺς καὶ εὐρέθησαν περικυκλωμένοι ὑπὸ Ἀγγλων γρεναδιέρων.

Χωρὶς νά τὰ χάσουν ἀπὸ τὸ ἀπρόοπτον τῆς ἐπιθέσεως, οἱ Πεζοναῦται ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς ἀμυναν, καὶ ἠτοιμάσθησαν νά πωλήτουν τὴν ζωὴν τῶν ἀκριβὰ.

Δυστυχῶς ὁ δρόμος ἦτο στενὸς καὶ οἱ ἐχθροὶ εἶχον τὴν ὑπεροχὴν τοῦ ἀριθμοῦ.

Μολοντοῦτο ἡ ἀντίστασις ὑπῆρξε γενναία. Οἱ ἐχθροὶ ἐφραττον τὴν δίοδον, καὶ μανθίδης μάχη συνηρθη ἐκ τοῦ συστάθην, διὰ τῆς λόγης.

— Μόλα σκότες ! ἐφώναξε τότε ὁ Παπαρίγγος.

— Ἀπάνω τους ! Κουράγιο ! ἐφώναξεν ὁ Λαδουρέκος.

Καὶ οἱ Πεζοναῦται, ἐφορμῶντες ὡς δαίμονες, ἐπολυπλασιάζοντο, κτυπῶντες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ, καὶ διὰ τῆς φοβερᾶς αὐτῆς εὐκινῆσις ἐφαίνοντο δεκάκις πολυαριθμότεροι, ἀφ' ὅτι ἦσαν πράγματι.

Ἐξαίφνης ὁ Ρογγῆρος εἶδε τὸν δῆθεν ἀξιοματικὸν τοῦ ἐπιτελείου, πεζόν, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν γρεναδιέρων.

— Ἐπέσαμεν εἰς παγίδα ! ἀνέκραξεν ὁ ἀξιοματικὸς ἦτο ἐχθρὸς μετημριεσμῆνος !

Πραγματικῶς, ὁ ἄθλιος, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐλκύσῃ εἰς τὴν ἐνέθραν ταύτην τὸν Ρογγῆρον καὶ τοὺς φίλους του, δὲν ἦτο ἄλλος εἰμὴ ὁ Μπρόου. Ἐπωφελεῖτο τῆς σπανίας εὐκαιρίας, τὴν ὁποίαν τῷ παρεῖχεν ἡ ἐκστρατεία, καὶ ἐξετέλει νέον μουσάρην καὶ καταχθόνιον σχέδιον.

Ἐκμανεῖς, λυσσῶντες, οἱ πεζοναῦται ἐφώρμων μετὴν ἐλπίδα νά φθάσουν μετὰ τοῦ κακούργου καὶ νά τον τιμωρήσουν ὅπως τῷ ἤξιζεν. Ἀλλ' ἡ ἐλπίς αὐτῆ ἐφαίνετο μᾶλλον χιμαϊρικὴ. Οἱ γρεναδιεροὶ δὲν ἐνικάντο εὐκολα, καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν Γάλλων ἐξεμηδενίζετο πρὸ

τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐχθρῶν, ὅταν ἔξαφνα ἀντηχεῖ μία κραυγὴ :

— Φυλαχθῆτε !

Ταῦτοχρόνως μία γιγαντιαία δρῦς καταπίπτει μετὰ πάγου ἐν τῷ μέσφ τοῦ δρόμου, καὶ συντρίβει ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ἀρκετοῦς Ἀγγλους.

Ἀμέσως, ἀνθρωπὸς τις ὀπλισμένος μετὰ πέλεκυν, ἐπιπίπτει κατὰ τῶν ἐπιζώντων καὶ σχίζει τὰς κεφαλὰς δύο τριῶν ἐξ αὐτῶν.

— Ὁ Βιλλαμπούς ! ἀνακράζει ὁ Ρογγῆρος.

Χωρὶς νά στραφῆ, ὁ σκαπανεύς, — διότι ἦτο πράγματι ὁ παλαιὸς μας φίλος, — ἀπαντᾷ :

— Ὅλος καὶ ὅλος !

Πανικὸς κατέλαβε τοὺς γρεναδιέρους, καὶ ἐτράπησαν εἰς ἄτακτον φυγὴν, ἐν ᾧ οἱ Πεζοναῦται, ἀναθαρρήσαντες ἐκ τῆς ἀπρόοπτον ἐπικουρίας, ὤρμησαν πρὸς καταδίωξίν των.

Ὁ Ρογγῆρος, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ πιστοῦ Παπαρίγγου, κατεδίωκε τώρα τὸν ψευδο-ἀξιοματικὸν καὶ κατέβαλλεν ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ νά τον φθάσῃ.

(Ἐπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΝΗΣ Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Jacques Lemaire

ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΑΞΕΙΔΟ [Ἀλληγορία.]

Καϊκάκι πρωτοτάξειδο Ἀρμένιζε ὄλο πρίμα Πετώντας εἰς τὸ κύμα.

Μὰ ὁ καιρὸς τὰ χάλασε, Ἡ θάλασσα ἀγριεῖει Καὶ νά το φάη γυρῶει.

Οἱ νέοι ἄρμοι του τριζουνε, Αὐ γάει κατάρτια Οἱ ἀνεμοὶ εἰς τὰ ξάρτια

Χυμᾶνε καὶ δαγκάνουνε Τὰ ἔξιδπλα ἄρμενά του, Γιά νά τα ρίξουν κάτω.

Μὰ τὸ καϊκάκι ἐχάλευε Τῆς θάλασσας τὰ βάθη, Χωρὶς κακὸ νά πάθη.

Καὶ πάλι ἐκαβαλίκευε Τὰ κύματα ἀφρισμένα, Πετώντας ὄλοένα.

Τοῦ κάκου ἡ μαύρη θάλασσα Λυσομανάει, θυμόνει . . . Δουλεύει τὸ τιμόνι.

Τοῦ κάκου ρίχνει ἀπάνω του Ἀκράτητον ἄγερα : . . Δέσπαιε ἡ λαγοῦδέρα,

Καὶ τ' ἀγριεμμένα κύματα Κατάπρυμα τὰ φέρνει Καὶ φεύγει . . . μιλία πέρνει . .

Ὡς ποῦ τὸ πρωτοτάξειδο Νικᾷ, καὶ νά του, φθάνει Στὸ ποθητὸ λιμάνι !

I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΟΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 385)

— Ὁ Γολιάθ ! ἀνέκραξεν ἡ Κοραλία ὁ Γολιάθ ποῦ τον ἐκλαίγαμε γιὰ πεθαμένο ! ποῦ τον εἶχαμε ἀφίσῃ τότεφ μακρυὰ . . . Μὰ δὲν μου εἶπες, Λεγκέν, πῶς κατῶρθωσε νά σὰς εὔρη ; μετὶ τί θαῦμα ἐθεραπεύθη ;

— Ποιὸς το ξέρει, κυρία Κοραλία ! Μήπως μᾶς τὰ εἶπεν ὁ Γολιάθ ; Ἀληθινὰ, μόνο ὁ λόγος τοῦ λείπει, καταπῶς ; λέει καὶ ἡ Μαργαρόνα.

— Ἀλλὰ πῶς, πῶς ἠμπόρεσε νά ἔλθῃ ἐδῶ κατ' εὐθείαν ; ἐπνελάμβανεν ἡ Κοραλία, ἡ ὁποία δὲν ἔπαυε νά θυμαζέη τὴν νοσημοσύνην τοῦ φίλου τῆς.

— Νὰ λέμε καὶ τὴν ἀλήθειαν, ἐμεῖς τοῦ το εἶπαμε « νά μας πᾶς ἔστην Κοραλία » καὶ νά τος, μᾶς ἔφερε. Ὅλο καὶ μετὶ τὴν μυρουδιά, ξέρετε Ἄ, τὰ ζῶα ἔχουν δυνατὴ ὄσφρησι ; εἶδα σκυλιὰ τοῦ κυνηγιοῦ, ποῦ ἔφθανε νά τους ἦς ἕνα λόγο, γιὰ νά χαλάτουν τὸν κότμο ὡς ποῦ νά βροῦν τὸν ἀνθρωπὸ σου.

— Αὐτὸ εἶνε, εἶπε τότε ὁ ἰατρός ὁ Γολιάθ ἠκολούθησε, ὅπως καὶ εἶς, τὸ παραποτάμιον τοῦ Ζμπέζου ὕστερα ἐπέφθασε ἔς τὸ δάσος, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ πλέον, τὸ παραμικρὸν τεκμήριον, ποῦ του ἔφθεν ὁ ἀέρας ἔστη μύτη, ἤρκεσε νά τον ὀδηγήσῃ ἔως ἐδῶ, καὶ νά σὰς εὔρη.

— Ναί ! εἶπεν ἡ Μαργαρόνα ὅταν ἐπερνούσαμεν κοντὰ ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα δένδρα, ὁ Γολιάθ ἄξαφνα ἐσταμάτησε, σήκωσε τὴν προβοσκίδα του καὶ ἄρχισε νά μυρίζεται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ. Ἀμέσως θέλησε νά ἐμβῆ ἔς τὸ δάσος. Ἐγὼ ἤθελα νά πάμε ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἄλλὰ ποῦ νά μ' ἀκούσῃ ὁ Γολιάθ ! Καὶ ὁ Λεγκέν μοῦ ἔλεγε : « Ἀφῆστέ τον αὐτὸς ξέρει καλλίτερα ἀπὸ μᾶς. »

— Σὲ λίγο, ἐξηκολούθησεν ὁ Λεγκέν, σταματᾷ, μυρίζεται, θγάνει μιά-χαρούμενη φωνή, καὶ το βάζει ἔστην τρεχάλα σάν τρελός. Ὑστερ' ἀπὸ πολλὴν ὥρα ἀκούσαμε τὸ τραγοῦδι τῆς κυρίας Κοραλίας . . .

— Ἄ ! τί στιγμή ποῦ ἦταν ἐκείνη γιὰ μᾶς ! ἀνέκραξεν ἡ ἀγαθὴ Μαργαρόνα. Σὲ ὅλη μου τὴ ζωὴ δὲν θά την ξεχάσω, παιδάκια μου !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ.—Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΥΝΕΝΟΥΤΑΙ.—ΟΠΟΙΑ ΒΥΤΥΧΙΑ !

ἠκολούθησε τότε περίοδος εἰρήνης καὶ ἐργασίας, βελτιώσεων παντὸς εἶδους, καλλιεργείας, προόδου, — ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους διὰ τὴν μικρὰν χώραν τῶν Ματαβέλων.

Οἱ Χονδροκέφαλοι, ἂν καὶ ἐν κατωτάτῃ βαθμίδι πολιτισμοῦ εὐρίσκόμενοι,

εἶχον ὁμως ἰσχυρὸν τὸν πόθον τῆς βελτιώσεως, ἤρκεσε δὲ τὸ παράδειγμα διὰ νάφωτισῇ ἐν αὐτοῖς τὸ προερέμμα τοῦτο, τὸ ἀπ' αἰῶνων κοιμώμενον. Ἀμιλλα ζωηρὰ τοὺς ἐκυρίευσεν, καὶ ἀφ' οὗ ἐθύμασαν τοὺς ξένους, τοὺς ὁποίους κάποιον ἀγαθὸν μανιτοῦ τοῖς εἶχε στειλῆ, ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νά τους μιμηθοῦν.

Νὰ ἐκπολιτίσῃ τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους, νά τοὺς χαρίσῃ ὅσον ἤδυνάτο τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, — ἰδοὺ ὁ σκοπὸς τοῦ βασιλέως, τὸν ὁποῖον εἶχον ἐκλέξῃ καὶ ὅλοι οἱ σύντροφοι τοῦ κ. Μασσαί ἦσαν πρόθυμοι νά τον βοηθήτουν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο.

Περίξ αὐτοῦ ἐσχηματίσθη Κυβέρνησις ἄνευ ἀντιπολιτεύσεως, ἐν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπαράμιλλον, ὅλα τὰ μέλη τοῦ ὁποῖου εἰργάζοντο μετὰ ζήλου, μετὰ γνώσεως καὶ μετ' εὐλαχρῆς. Τῆ ἀληθείαν, πᾶσα πολιτισμένη χώρα θὰ ἐξήλθει τοιοῦτον Ὑπουργεῖον ! Ὁ κύριος Βέμπερ ἦτο τρόπον τινὰ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων. Ἐργῶν καὶ τῆς Βιομηχανίας ὁ κύριος Λωμόνδος, τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὁ κύριος Μασσαί τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ἔχων ὡς ὑφυπουργὸν τὸν Γεράρδον. Ὁ Λεγκέν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀρκετὰς γεωργικὰς γνώσεις, τῆς Γεωργίας ὁ κύριος Βρανηδέτερος, τῆς Μαγειρικῆς, ἡ ἐπὶ τὸ ἐπισυνθέσθην, τῆς Δημοσίας Διαιτήσεως τέλος αἱ γυναῖκες, τῆς Οἰκιακῆς Οἰκονομίας. Τὰ δύο τελευταῖα ὑπουργεῖα ἦσαν νέα καὶ ὅπως πρωτοφανῆ, ἀλλ' ὄχι ὀλιγώτερον χρήσιμα ἀπὸ κάθε ἄλλο !

Ἡ βελτιώσις τῶν ἀθλίων ἐκείνων καλυθῶν, αἱ ὁποῖαι μόνον μακρόθεν ἐφαίνοντο θελκτικαί, ἡ ἀνακλίνσις τῶν σκοτεινῶν, τῶν δυσωδῶν καὶ ἀκαθάρτων τοῦτων οἰκημάτων, τῶν ἀνευ παραθύρων, ἐπεβάλλετο μεταξὺ τῶν πρώτων. Ἐπρεπε γὰ κτισθῶν νεαὶ κλύβαι, με νέον σχέδιον, με παράθυρα, με χωριστὸν διαμέρισμα διὰ τὰ κτήνη, καὶ με θύραν ἀρκετὰ ὑψηλὴν, ὥστε νά μὴ ἀναγκάζεταί τις νά εἰσέρχεται ἐρπῶν. Ἀλλὰ δὲν ἦτο δυνατόν νά γίνουν ὅλ' αὐτὰ μαζί. Κατ' ἀρχὰς τὸ Ὑπουργεῖον ἠρέσθη νά συμβουλεύσῃ φιλικῶς τὴν ἀνακλίνσιν τῶν θυρῶν μόνον, καὶ ἐπειδὴ ἡ συμβουλή αὕτη συνωδύετο καὶ ὑπὸ ἐνὸς μεγάλου θυροφύλλου, ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Βέμπερ, παρεχομένου δωρεάν εἰς κάθε ἰδιοκτῆτην κλύβης, οὐδεὶς ἠρῆθη νά την ἀκολουθήσῃ. Οὕτως οἱ Χονδροκέφαλοι ἀπέβαλον μετ' ὀλίγον τὴν συνήθειαν νά εἰσέρχονται εἰς τὰς οἰκίας των μετὰ τὸ σαρὰ, — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, με ὄλην του τὴν ἀπλότητα, ἠδύνατο νά θεωρηθῆ ὡς μεγάλην πρόοδος.

Ἐν τούτοις ἡ Κοραλία ἐτριγύριζεν εἰς τὸ χωρίον. Εὐθύς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, εἶχεν ἐλκύσῃ πρὸς αὐτὴν τὰ μικρὰ ἀρακάκια, τὰ νόστιμα, τὰ ὄλοστρόγγυλα

αὐτὰ παιδάκια, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὸ δέρμα στίλκνον καὶ ἀπαλὸν ὡς ἡ μέταξα. Διεσκέδαζε νά τα πλύνῃ, νά τα καθαρίσῃ, καὶ νά τὰ στολιζῇ με ἄνθη καὶ με φύλλα. Τὰ εἶδαζε πολλὰ παιγνίδια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐλάμβανον μέρος καὶ κοράσια μεγαλύτερα. Οὕτως ἡ Κοραλία εὐρίσκητο πάντοτε περιστοιχισμένη ἀπὸ ὅλα τὰ παιδία τῆς φυλῆς, τὰ ὁποῖα ἔτρεφον πρὸς αὐτὴν ἀληθῆ λατρεία. Αἱ μωτέρες ἠκολούθουν φυσικὰ τὰ τέκνα των, καὶ ἀφ' οὗ ἀπέκτινε καὶ τούτων τὴν ἐμπιστοσύνην, ἡ Κοραλία τὰς προσεκάλεσε νά ἐρχονται εἰς τὴν οἰκίαν τῆς καὶ νά βλέπουν πῶς ἔκαμαν ἀν τὸ νοικοκυρεῖ ὁ αὐτῆ, ἡ Μαργαρόνα καὶ ἡ Δίνα. Μετ' ὀλίγον, κάθε πρῶτῆ, εἰς τὸν οἰκίσκον τῶν λευκῶν, ἐσχηματίζετο οὕτως εἰπεῖν μία τάξις, ἀποτελεσμένη ἀπὸ γυναῖκας καὶ νεάνιδας τοῦ χωρίου, αἱ ὁποῖαι ἤρχοντο διὰ νά τὰς βλέπουν ἐργαζομένας, καὶ νά τὰς μιμῶνται κατόπι πιστῶς καὶ κάπως πιθηκοειδῶς. Ἐξαίφνης ἡ Μαργαρόνα εἶχε κτασκειυάσῃ ἐν μικρὸν σάρωθρον ἀπὸ πετρᾶ ἀμέσως ὅλας κατεσκευάσαν ἐν παρόμοιον μετὴν διαφοράν μόνον, ὅτι ἀφ' οὗ ἐξεσκόνηζαν δι' αὐτοῦ τὰ πράγματά των, ἔπειτα τὸ ἐκάρφωναν . . . εἰς τὰ μαλλιά των ! Ὅλοι ἠθέλησαν νά ἐνδυθοῦν ὅπως ἡ Κοραλία, καὶ ἡ νεανὶς ἐπέειθε, ὅτι ἂν οἱ πλείστοι τῶν ἰθαγενῶν ἦσαν σχεδὸν γυμνοί, τοῦτο δὲν τοὺς ἤρκεσε διόλου, καὶ θὰ ἐπροτίμων πολὺ νά ἦσαν ἐνδεδυμένοι.

Μετὰ τὴν καινοτομίαν τῆς θύρας, αἱ ἄλλαι εἰσῆχθησαν ἀνευ μεγάλου κόπου, καὶ οἱ Χονδροκέφαλοι ἤρχισαν βαθυμδὸν νά δαιτιῶνται ἀνθρωπινώτερα. Εἰς τὰς καλὺβας ἠνοίχθησαν παράθυρα, ὁ δὲ ἠλιος, εἰσελθὼν ἐλευθέρος, ἐφώτισε καὶ κατέδειξε πολλὰς ἀσχημίας, αἱ ὁποῖαι ἔπρεπε νά ἐκλείψουν. Τώρα πλέον ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης ἐπεβάλλετο, καὶ ἡ ἀγαθὴ Μαργαρόνα ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νά διδάξῃ τὴν ἀληθῆ χρῆσιν τοῦ σαρώθρου. Ἐπειτα, εἰς κάθε κλύβην κατεσκευάσθη ὁ ἀπαραίτητος νεροχύτης ἡ κλίνη διεσκευάσθη καθαρὰ εἰς μίαν γωνίαν τὰ κτήνη ἀπεμονώθησαν εἰς διαμέρισμα χωριστὸν ἐστὶν μετὰ κτηνοδόχου διεδέχθη τὸ πρωτογενὲς πύραυλον, καὶ εἰσῆχθησαν τὰ στοιχειώδη μαγειρικὰ σκευῆ.

Ἡ πατρικὴ κυβέρνησις τοῦ κ. Μασσαί δὲν ἠρέσθη εἰς ταῦτα. Τὰ ὑφαντουργεῖα ἐπολυπλασιάσθησαν, καὶ μετ' ὀλίγον οἱ πλείστοι τῶν Ματαβέλων ἀπέκτησαν ἐνδύματα. Νέα βιομηχανικὰ ἰδρύματα ἐπέβαλλον πανταχόθεν. Ἡ κοιλὰς προσέλαβεν ὄψιν ψυμένων ἐργατικῶν μελισσῶν. Ὁ ἰατρός Λωμόνδος, εἰς κάθε του διήγησιν, εἰς κάθε του διάλεξιν, ἡ καὶ ἀπλῆν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν, ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας νά δώσῃ καὶ ἐν ὠφέλιμον μᾶθημα.

[Ἐπεται συνέχεια.]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΔΟΞΑ ΠΑΙΔΙΑ (*)

X. ΒΕΡΝΩΝ ΓΩΡΝΕΡ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ

Έγεννήθη το ίδιο ακριβώς έτος, κατά το όποτον ή Αυτής Χαριτόδωτος Μεγαλειότης, ή Βασίλισσα της Άγγλιας, έώρτασε το Χρυσών Ίωβιλαιόν της. Είς την εύτυχη αυτήν σύμπτωσι, ό κ. Γώρνερ, ό πατήρ του μικρού καλλιτέχου, — διακεκριμένος και αυτός μουσικοδιδάσκαλος, — άποδίδει την καλήν τύχην και το μουσικόν τάλαντον του υιού του. Δέν ήξεύρω κατά πόσον όλοι οι ύπήκοοι της Άνάσσης, οι γεννηθέντες το ίδιο έτος, έπροκίσθησαν όμοίως υπό της φύσεως, διά να κρινω την γνώμην του πατρός Γώρνερ εν μόνον άσφολες συμπεράσματα είμπορώ να εξαγάγω άπό την διαβεβαίωσίν του : ότι ό υίός του σήμερα είναι δώδεκα έτών. Έν τούτοις, όποιος βλέπει το ξανθόν και γαλανόν και ροδοκόκκινον αυτό παιδάκι, — με την στακτερήν του βλούζαν, με τον τριανταφυλλί λαιμοδέτην του και με τα κοντά πανταλονάκια του, άπό μαύρον βελούδον, όπως το βλέπετε εις την εικόνα, — το έκλαμβάνει διά πολύ μικρότερον άπό δώδεκα έτών. Άλλά και πάλιν, όποιος το βλέπει να κάθηται σιμά εις το ώραϊον καινουργές του πιάνον, και να παίζει με τόσην ευχέρειαν, με τόσην ακριβειαν, με τόσην έκφρασιν, την δύσκολον μουσικήν του Μπάχ και του Μπετόβεν, — κομμάτια, τα όποια δυσκολεύουν και μεγάλους άκόμη, — το έκλαμβάνει διά πολύ, πολύ μεγαλύτερον.

X. ΒΕΡΝΩΝ ΓΩΡΝΕΡ

Είπε τή άληθεία κάτι τι θαυμαστόν ή μουσική επίδοσις του παιδιού αυτού. Ήρχισε πιάνον όταν ήτο πέντε έτών, άλλ' ή ιδιοφυία του εξεδηλώθη πολύ ενωρίτερα. Πριν να περιπατήσει άκόμη, εκάθητο πάντοτε κοντά εις το πιάνο, ήσυχος, με το στόμα ανοικτόν, εν έκστάσει, όσον έπαιζε κάποιος. Το περίεργον είναι, ότι άπό τα μικρότερα του έτη, του ήρσε να διαβάξη μουσικήν, και πολύ πριν ήμπορέση άκόμη να αναγινώσκη βιβλία, ανεγίνωσκε κάθε νόταν εις την έντέλειαν, — άπαράλλακτα όπως και τα παιδια μερικών παραλίπων τόπων, τα όποια πρώτα μανθάνουν να κολυμβούν, και έπειτα να περιπατούν ! Ήτο τώντι εκπληκτικόν να βλέπη κανείς τον μικρόν Σόννην, νήπιον άκόμη, να κάθηται πλησίον του πατρός του, όταν έπαιζε, και να τω στρέψη τα φύλλα της μουσικής με την μεγαλύτεραν ακριβειαν. Είχε δε άπό τότε τέτοιον αεί, ώστε ήμπορούσε να όνομάξη χωρίς λάθος, οίκανδήποτε νόταν του εκτυπούσε κανείς εις το πιάνο. Φαντασθήτε τώρα τας προόδους μαθητού με τοιαύτα φυσικά προτερήματα. Μετά τριετή διδασκαλίαν υπό του πα-

τρός του, — διότι ό κ. Γώρνερ υπήρξεν έως τώρα ό μόνος του διδάσκαλος, — εύρέθη εις θέσιν να κάμη την πρώτην του εμφάνισιν πρό του κοινού, εν ηλικία μόλις όκτώ έτών. Ή εμφάνισις αυτή υπήρξεν άληθής θρίαμβος διά τον μικρόν πιανίσταν. Έκτοτε ενεθαρρύνθη να δώση πολλές άλλας συναυλίας και εις το Λονδίον και εις άλλας πόλεις της Άγγλιας. Ή φήμη του εξεταθή κ' έστερεώθη ταχέως, σήμεραν δέ, ότε ό μικρός Χ. Βέρνων Γώρνερ ανήκει πλέον εις την χορείαν των Ένδόξων Παιδιών, αι προσκλήσεις, τας όποίας λαμβάνει πανταχόθεν, είναι τόσοσ πολλαί, ώστε ό κ. Γώρνερ πατήρ αναγκάζεται να πορρίπτει τας

περισσοτέρας, διότι δέν έπιθυμεί να κοπιάξη ό υίός του τόσοσ πολύ. Ή κομψή και ώραϊα οίκια, παρ ό Κιού Γκάρτενς, όπου κατοικεί ό μικρός πιανίστας, είναι γεμάτη άπό τα πολυτιμα δώρα και τα ένθύμια των θαυμαστών του. Ό κ. Γώρνερ τα έπιδεικνύει εις τους επισκέπτας υπερηφάνως. Και έχει δικαίον, άφ' ου μεταξύ αυτών είναι το μετάλλιον, το όποιον έκρέμασεν ιδιοχείρως επί του στήθους του υιού του, ή Δούκισσα του Τεκ, κατά την ήμέραν της πρώτης του εμφάνισως, ή φωτογραφία της Δουκίσσης του Πόρτλανδ, με το αυτόγραφόν της ζευγος ώραϊοτάτων πορτών, χρυσών και σμαραγδίνων, με το οικόσημον του πρίγκιπος της Ουαλλίας άδομαντεκόλλητον, μία ίχνογραφία, παριστώσα την Βασίλισσαν Βικτωρίαν, έργον και δώρον της μαρκησίας του Γράνδου, μετάλλια Μουσικών Συλλόγων, και άλλα δώρα, πολλά και διάφορα. Ό μικρός πιανίστας έσχε πολλούς θαυμαστας, και μάλιστα ένδόξους. Έπαιξεν επανειλημμένως ένώπιον του πρίγκιπος και της πριγκίπισσης της Ουαλλίας, της άποθανούσης Δουκίσσης του Τεκ, και πολλών άλλων μελών της βασιλικής οικογενείας της Άγγλιας. Κατά δε το παρελθόν έτος έλαβε την σπανίαν και ζηλευτήν τιμήν να προσκληθή εις το άνάκτορον Βούκιγγαμ και να παίζει πρό της Βασίλισσης Βικτωρίας, ή όποια του έθλιψε την χείρα και τον ενεθάρρυνε με τα κολακευτικώτερα λόγια. Αί τιμαί αυται δέν διεφθειραν ποσώς τον χαρακτήρα του μικρού Γώρνερ. Παρ ό την πρώϊμον δόξαν του, είναι το μετριοφρονέστερον των παιδιών. Ποτέ δέν όμιλεί διά τον έαυτόν του, ούτε καν διά μουσικήν, αν δέν τον έρωτήσουν. Μεθ' εκάστην του συναυλίαν, ό πατήρ Γώρνερ τώ δεικνύει όλόκληρον σωρόν έφημερίδων, αι όποιαί γράφουν τα μεγαλύτερα εγκώμια περί αυτού. — Γράφουν ότι έπαιξα καλά; έρωτᾷ ό μικρός Σόννης. Και μετά την καταφατικήν άπάντησιν, — Αυτό άρκεί, λέγει, και ούτε βλέμματός αξίονει τας έφημερίδας. Την ήμέραν του διέρχεται συνήθως ως έξης : Το πρωί πάντοτε είναι εις το Σχολείον, το άπόγευμα μελετᾷ πιάνο δύο ώρας τουλάχιστον, τώσας απαιτεί ό πατήρ του, άλλα συχνά εκείνος μελετᾷ πολύ περισσότερο, εξ ιδίας του προαιρέσεως. Τας άλλας του ώρας αφιερώνει εις τα παιγνίδια. Το πλέον αγαπημένον του παιγνίδι είναι οι σιδηρόδρομοι, και έχει εξ αυτών όλόκληρον συλλογήν. Έκπληττεται άληθινά ό βλέπων τον μικρόν Γώρνερ, τώρα μὲν να κινή τα μακρά, τα καλλιτεχνικά του δάκτυλα επί του κλειδοκυβάλου, μ' ευχέρειαν και γνώσιν, την όποϊαν θα εκήλευαν και

ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΙΑ'

μεγάλοι, — και μετ' όλιγον να παίζη με τους σιδηροδρόμους του, και να τρέχη και να φωνάζη, ως το κοινότερον παιδάκι του κόσμου... Έχει μανιάν και με τα γραμματόσημα, και πολλές ώρας αφιερώνει εις την συγκρότησιν και τακτοποίησιν της μεγάλης συλλογής του. Ανήκει εις μουσικήν οικογένειαν. Ό πατήρ του, καθώς είδομεν, είναι καθηγητής της μουσικής, άπό τα άλλα πέντε μικρότερα άδελφια, αι δύο του άδελφαι παίζουν ήδη βιολί και ύπόσχονται πολλά, μολονότι είναι βέβαιον ότι δέν έχουν την μουσικήν ιδιοφυϊαν του Σόννη. Ό,τι παίζει αυτός, το παίζει άπέξω. Φαντασθήτε ότι και αυτήν την Συμφωνίαν του Μπετόβεν, έκτεταμένον κομμάτι, ή έκτέλεισις του όποιου απαιτεί 40 λεπτά της ώρας, την παίζει εκ μνήμης. Δέν αισθάνεται τον ελάχιστον κόπον να έκτελή και τα δυσκολώτερα τεμάχια της κλασικής μουσικής. Όταν ίσχυρα είναι ή μνήμη του, άλλο τόσοσ όξεια και ή αντίληψις του. Τελοσπάντων, έγεννήθη μουσικός. Οι αγαπημένοι του συνθέται είναι ό Μπετόβεν, ό Σοπέν και ό Μπάχ. Ήρχισε να συνθέτη μουσικήν και μόνος του. Πλούσιος ήδη άπό τα κέρδη των συναυλιών του, — καταθεθειμένα εις μίαν Τράπεζαν διά το μέλλον του, — θα εξακολουθήση άκόμη τας σπουδάς του και θα τελεοποιηθή όσον είναι δυνατόν. Διόλου δε άπίστων, το ένδοξον παιδίον, της σήμεραν να γίνη ό ένδοξος άνήρ της αύριον. *

Άπό τα πλέον χαρακτηριστικά του άνένδοξα, είναι μία έπιστολή, την όποιαν έστειλε προς τον πατέρα του, άπό το παραθαλάσιον Ουεστγκέϊτ, όπου είχε υπάγη κάποτε χάριν άναψυχής. Ή έπιστολή αυτή είναι χωρισμένη εις δύο μέρη, ως πρόγραμμα συναυλίας, και εις το μέσον διακόπτεται, με την χαριτωμένην αυτήν σημείωσιν :

Διάλειμμα 10 λεπτών.

Έχει όμως και το συγκινητικόν της μέρος ή φαιδρά αυτή έπιστολή, διότι δι' αυτής ό μικρός Βάρνων Γώρνερ προσεκάλει τον πατέρα του, να υπάγη και αυτός εις το παραθαλάσιον, λέγων ότι θα του έκαμνεν όλα του τα έξοδα με τα χρήματα, τα όποια εκέρδιεν άπό την τελευταίαν του συναυλίαν. Όλη ή προς τον πατέρα άγάπη και εύγνωμοσύνη, δέν διαφαίνεται υπό τας άφελείς αυτας παιδικάς γραμμαδας ;

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΙΚΑ

Ποτέ, σαν οι γονεις σε κρᾶζουν, Απρόθυμος μὴν εύρεθῆς, Καί κάμε δ,τι σε προστάζουν Μετά χαρᾶς και παρευθῆς.

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Άμα βγήκαν έξω, τότε ό Φασουλάκης άρχισε να κλαίη για το μάτι του. — Μην κάνης σα μωρό παιδί, του είπεν ό Μικές, και τώρα θα πάμε να ιδούμε άλλα ώραϊα πράγματα, που θα σου περάση άμέσως... Νά, κηόλα, σου πέρασε... ή μελανιά έφυγε όλωσδιόλου. — Ψέμματα λές ! άπαντᾷ ό Φασουλάκης. Θέλω να με πᾶς 'στό σπιτί μου... χί, χί, χί... Έξαφνα ακούσθηκε άπό μακυρά ένα ούιιιιιιιιιιι ! — Τ' είν' αυτό πάλι ; — Ή τρομπέτα του τράμ ! μουρμουρίζει ό Φασουλάκης, σκουπίζοντας τα μάτια του. — Του τράμ ! ; ά, λαμπρά ! λέγει ό Μικές. Και καθώς έπερνούσε το τράμ άπό μπροστά του, σκαρφάλονει, ανεβαίνει, και ξεαπλώνεται σαν πασᾶς. Ό Φασουλάκης, θέλωντας και μή, ανεβαίνει και αυτός, και κάθεται κοντά του, άλλα σαν τη βρεγμένη γάτα. — Τα εισιτηριά σας ! φωνάζει ό τραμβαγιέρης. Ό Φασουλάκης χώνει το χέρι 'στην τσέπη του... Άλλοίμονο ! ούτε μιᾷ πεντάρα δέν υπάρχει πλέον, ούτε μονόλεπτο τσακιομένο !... — Νά, αυτός έχει τα λεπτά μου, λέγει και δείχνει τον μακάριον Μικέν. — Την κακή σου ! εγώ δέν έχω τίποτε ! άπαντᾷ ήσυχα ό Μικές, και ξεαπλώνεται άκόμη άνσπαυτικώτερα 'στον πάγκο. — Τα εισιτηριά σας ! φωνάζει πάλι ό τραμβαγιέρης. Ό Φασουλάκης άρχίζει πάλι τα κλάματα και μουρμουρίζει : — Δέν έχουμε να πληρώσουμε... Άς σταθῆ το τράμ να καταβούμε... χί, χί, χί... — Νά τους πάνε άμέσως 'στην Άστυνομία ! φωνάζει τότε ένας κύριος με πολύ αντιπαθητικό μούτρο. Πῶς ; έτσι ανεβαίνουν 'στο τράμ, χωρίς λεπτά ; Μέσα γρήγορα !... μπερμπαντάκια !... Το τράμ σταματᾷ. Ό ταμβαγιέρης φωνάζει έναν άστυφύλακα και του παραδίδει τα δύο μπερμπαντάκια. Κἀκόμοιρε μικρᾷ Φασουλάκη ! Τί σου έμελλε ! Την άλλη φορά θα σας 'πῶ πῶς έτελειώσεν αυτή ή ιστορία.

(*) Ίδε Διάπλασιν 21 Αυγούστου έ. έ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΑΝΑΝΕΩΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1900

Η συνδρομή μένει αναύξητος.—'Αλλά τὸ φύλλον ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου αὐξάνει διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος.—Μόλις θὰ ἐγγράφονται 40 νέοι συνδρομηταί, θὰ ἔχωμεν καὶ ἓν φύλλον δωδεκασέλιδον.—'Καὶ ποιὸς σας εἶπε νὰ μου στέλλετε φύλλον;...»—Τὸ Λαχεῖον τῶν Δώρων.

ΠΕΤΥΧΕ καὶ φέτος ἡ Ψηφοφορία ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου, διότι μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου, τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, μόνον 260 ἐψήφισαν. Ἡ πλειοψηφία τῶν συνδρομητῶν δὲν ἐπιθυμᾷ τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, ἢ μᾶλλον, δὲν ἐπιθυμᾷ τὴν αὐξήσιν τῆς συνδρομῆς. Ὁφείλομεν νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὸ θέλημα τῆς πλειοψηφίας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνδρομή μένει καὶ

διὰ τὸ ἔτος 1900 ὡς ἔχει νῦν, δηλαδή 7 δρ. διὰ τὸ Ἐσωτερικόν καὶ 8 φρ. χρ. διὰ τὸ Ἐξωτερικόν. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, τὸ πρᾶγμα διαφέρει.

Πέρυσι, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς πρώτης ψηφοφορίας, ἐπροκήρυξα, ὡς ἐνημερίσθη, Εἰδικὸν Ξεσπάθωμα πρὸς αὐξήσιν τοῦ φύλλου, καὶ ὑπεσχέθημι ὅτι μόλις δι' αὐτοῦ ἐνεγράφοντο 2,000 νέοι συνδρομηταί, ἀμέσως θὰ προσέθετα εἰς τὸ φύλλον 4 ἀκόμη σελίδας. Τὸ Ξεσπάθωμα τοῦτο ἀπέφερε μόνον περὶ τοὺς 500 νέους συνδρομητάς, καὶ συνεπῶς ἡ αὐξήσις δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἄλλὰ θὰ ἐδικαιούτο τις νὰ ἐρωτήσῃ : « Ἄν οἱ 2,000 νέοι συνδρομηταί θὰ ἐπέτρεπον ἐβδομαδιαίαν αὐξήσιν 4 σελίδων, οἱ 1000 δὲν θὰ ἐπέτρεπον αὐξήσιν 2 σελίδων, καὶ οἱ 500 δὲν θὰ ἐπέτρεπον αὐξήσιν μιᾶς σελίδος ; Μία δὲ σελὶς καθ' ἐβδομάδα δὲν κάμνει 52 σελίδας τὸ ἔτος ; Καὶ αὐταὶ αἱ 52 σελίδες, διαμοιραζόμεναι ἀναλόγως, δὲν εἴμποροῦν τὰ δώδεκα ἐκ τῶν πενήντα δύο ὀκτασελίδων φυλλαδίων τοῦ ἔτους ; νὰ τα κάμουν δωδεκασελίδα ; »

Ἴδου κάτι, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχα σκεφθῆ πέρυσι, — καὶ τὸ ὁποῖον ὁμως σκέπτομαι φέτος. Κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. Λοιπὸν προκήρυσσω καὶ πάλιν

ΕΙΔΙΚΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

πρὸς αὐξήσιν τοῦ φύλλου εἰς δωδεκασέλιδον

καὶ σας προσκαλῶ ὅλους νὰ ἐργασθῆτε πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν διὰ τὸ ἔτος 1900 μὲ τὴν ἐξῆς ὑπόσχεσιν :

Κάθε 40 νέοι συνδρομηταί, ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος, θὰ μας δίδουν καὶ ἓν φύλλον ἠδηγημένον κατὰ 4 σελίδας, ἧτοι δωδεκασέλιδον. Ἐπομένως, οἱ 80 νέοι συνδρομηταί θὰ μας δώσουν δύο φύλλα δωδεκασελίδα, οἱ 160 τέσσαρα φύλλα, καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἄν ἐγγραφοῦν 1000 νέοι συνδρομηταί, τὸ ἡμισυ τῶν φυλλαδίων τοῦ ἔτους θὰ ἐκδοθῶν δωδεκασελίδα, καὶ ἂν ἐγγραφοῦν 2,000, τότε ὅλα τὰ φυλλάδια τοῦ ἔτους θὰ εἶνε τοιαῦτα, καὶ ἡ αὐξήσις θὰ πραγματοποιηθῆ ὀριστικῶς πλέον καὶ τελείως. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον οἱ κόποι

σας καὶ αἱ ἐνεργεῖαι σας πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν, καὶ ἂν ἀκόμη δὲν θὰ ἔχουν τὸ ὀλίγον ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν, δὲν θὰ πηγαίνουν χαμένοι : ἐκτὸς δὲ τῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὁποίαν θὰ ἔχετε, συνιστῶντες εἰς τοὺς φίλους σας τὴν « Διάπλασιν » καὶ εἰσάγοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἀληθῶς ὠραῖον καὶ ἐκλεκτὸν μας κύκλον, θὰ ἔχετε καὶ τὴν ἀκόμη μεγαλύτεραν ἱκανοποίησιν νὰ βλέπετε τὸ ἀγαπητὸν σας περιοδικὸν αὐξάνομενον διὰ τῶν ἐνεργειῶν σας βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, καὶ τόσῳ περισσότερο, ὅσον καὶ αἱ ἐνεργεῖαι σας θὰ εἶνε μεγαλύτεραι. Τὸ Ξεσπάθωμα θὰ δημοσιεύεται τακτικῶς, καὶ ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἐβδομάδα θὰ γνωρίζετε ἂν τὸ φυλλάδιον τῆς προσεχοῦς θὰ εἶνε ὀκτασελίδον ἢ δωδεκασέλιδον. Φαντάζομαι λοιπὸν τὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος θὰ βλέπῃ ὅτι ἔχομεν π. χ. 38 συνδρομητάς διὰ μίαν ἐβδομάδα, καὶ θὰ κατορθῶν νὰ ἐγγράψῃ αὐτὸς τοὺς 2, οἱ ὁποῖοι θὰ λείπουν, διὰ νὰ συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν 40 καὶ νὰ ἐκδοθῆ τὸ φύλλον τῆς ἐβδομάδος ἐκείνης δωδεκασελίδον !

Οἱ ὅροι τοῦ Ξεσπαθώματος παραμένουν κατὰ τὰλλα οἱ αὐτοί : Ὁ ἐγγράφων νέους συνδρομητάς καὶ ἐμβάζων ἀπ' εὐθείας τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐτησίαις συνδρομῆς του, θὰ λαμβάνῃ ὡς Δῶρον παρὰ τῆς Διαπλάσεως ἀνά ἓν

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΑΞΙΑΣ ΕΝΟΣ ΦΡΑΓΚΟΥ

δι' ἐκάστην συνδρομήν, ἐξοφλούμενον εἰς εἶδος εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, κατὰ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀναγεγραμμένας ὁδηγίας. Ἐκτὸς δὲ τῶν Γραμματίων, θὰ λαμβάνῃ καὶ τόσα Ἐῶσημα, ὅσα θὰ εἶνε οἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐγγραφέντες συνδρομηταί.

Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα θὰ σας στείλω τὰς Ἀγγελίας τοῦ 1900 διὰ τὸ Ξεσπάθωμα, τὸ ὁποῖον ἀναμένω καὶ ἐλπίζω γενναϊότατον.

Ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀνανεώσεως τῆς συνδρομῆς :

Τὸ πρώτιστον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἐγκαιρὸς ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του. Τὸν ὅρον ἄλλως τε τῆς προπληρωμῆς, ἄνευ τοῦ ὁποῖου οὐδὲν φύλλον δύναται νὰ εὐδοκηθῆ, ἔθεσα πρὸ πολλοῦ ὡς ἀπαράβατον. Ἐν τούτοις ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἕως τώρα ἔκαμνα ὀλιγίστας τινὰς ἐξαιρέσεις, καὶ ἐξηκολούθουν νὰ στέλλω τὸ φύλλον καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς συνδρομῆς, εἰς τινὰς παλαιούς καὶ γνωστούς συνδρομητάς, προσωπικοὺς φίλους κτλ. Ἄλλ' ἀφότου μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅταν κατόπι τοῖς ἐζητήθῃ ἡ συνδρομή, ἠρνήθησαν νὰ τὴν πληρώσουν, λέγοντες : « Καὶ ποιὸς σας εἶπε νὰ κάμνω εἰς τὸ ἐξῆς καμμὴν ἐξαιρέσιν, καὶ νὰ παύω τὸν ὅρον τῆς προπληρωμῆς »

ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΓΕΝΙΚΩΣ.

Κανείς, οὔτε παλαιὸς οὔτε νέος, οὔτε γνωστὸς οὔτε ἄγνωστος, οὔτε φίλος, οὔτε συγγενής, κανεὶς δὲν θὰ λάβῃ τὰ φυλλάδια τοῦ 1900, ἂν δὲν ἔχῃ προκαταβάλλῃ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς του. Μόνον τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου θὰ στείλω πρὸς ὅλους Ἐπειτα θὰ χα-

ρίσω τὰ ἐρίφια ἀπὸ τῶν προβάτων, καὶ δὲν θὰ ἐξακολουθήσω τὴν ἀποστολήν, εἰμὴ μόνον πρὸς τοὺς ἀνανεώσαντας. Δὲν εἴμπορῶ νὰ γνωρίζω ποῖοι εἶνε οἱ ἀξιοὶ ἐμπιστοσύνης καὶ ποῖοι ὄχι, ποῖοι θὰ πληρώσουν κατόπι καὶ ποῖοι θάρνηθῶν, ὁ χυρούμενοι ὀπίσθεν τῆς ὠραίας προφάσεως, τὴν ὁποίαν σας ἀνέφερα, (ὡς νὰ μὴ ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιστρέψουν τὸ φύλλον, ἂν δὲν τὸ ἤθελαν.) Δι' αὐτὸ ὁ ὅρος τῆς προπληρωμῆς θὰ ἐφαρμοσθῆ φέτος γενικῶς καὶ αὐστηρῶς, ὅπως ἄλλως τε τὸ κάμουν ὅλα τὰ περιόδικα τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν ὄντες συνδρομηταί καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος, καλοῦνται νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των ἀπὸ σήμερον

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1900

τὸ βραδύτερον, συμπληροῦντες τὸ ἐσώκλειστον Δελτίον Ἐγγραφῆς, — τὸ ὁποῖον δύναται νὰντικαταστήσῃ καὶ ἐπιστολή, — καὶ ἐμβάζοντες τὸ ἀντίτιμον, ἧτοι 7 δραχμᾶς οἱ ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ 8 φρ. φρ. οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Οἱ μέρες τῆς ἡμέρας ἐκείνης (5 Ἰανουαρίου) ἀνανεοῦντες τὴν συνδρομήν των, καὶ ὡς καὶ οἱ νέοι ἐγγραφῆσόμενοι, ἕως τότε, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν κλήρωσιν

ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

καθ' ἣν 100 συνδρομηταί θὰ διανεμηθῶσι ποικίλα δῶρα ἀξίας ἐν ὄλῳ 700 δραχμῶν. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ πλουσιωτάτου τούτου Λαχεῖου θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχές.

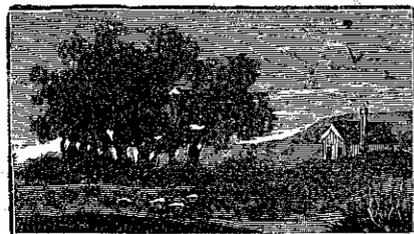
Ὅσοι ἐψήφισαν ἤδη τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, πληρώσαν

ΣΤΗΛΗ ΤΙΜΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος, ἐκ σελ. 374)

Ἐψήφισαν προεὶς ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τοῦ φύλλου τῆς Διαπλάσεως καὶ οἱ ἐξῆς :

- 235. Ἀνδριανὴ Π. Τζώρτζη [20 Ε] Πρεβέζης.
- 236. Δημήτριος Κ. Ζαλοκώστας [20 Ε] Πρεβέζης.
- 237. Θεόδωρος Π. Τριχογίδης [20 Ε] Καρούσου.
- 238. Μαρία Π. Χαντουμάκη [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 239. Ὀδυσσεὺς Γ. Λύδδης [20 Ε] Ἀλεξανδρείας.
- 240. Ἰωάννης Δ. Καρᾶς [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 241. Παναγ. Α. Στρατηγόπουλος [20 Ε] Καλαμῶν.
- 242. Νικόλαος Γ. Μουσοῦρης [20 Ε] Ἀργουστολίου.
- 243. Ἐλλή Κ. Ζάννου [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 244. Σπυρίδων Φοντάνας [20 Ε] Κερκύρας.
- 245. Εὐφροσύνη Ε. Κορινθίου [20 Ε] Ἀθηνῶν.
- 246. Εἰρήνη Ζ. Καμπάνη [20 Ε] Ἀνδρου.
- 247. Παναγ. Κ. Τόλιας [20 Ε] Πρεβέζης.
- 248. Αἰκ. Π. Καρατάση [20 Ε] Κωνσταντίας.
- 249. Μιχαὴλ Σ. Αὐγερινίδης [20 Ε] Βρυλλίας.
- 250. Ἐλένη Γ. Φωκᾶ [20 Ε] Ἀργουστολίου.
- 251. Μαρία Χ. Σοφιοπούλου [20 Ε] Γεργεστης.
- 252. Φωκίων Γ. Γαρυπῆς [20 Ε] Βρυλλίας.
- 253. Πάνος Α. Κουλοῦρης [20 Ε] Πειραιῶς.
- 254. Σταματίνα Γ. Λορέντζου [20 Ε] Ρόδου.
- 255. Δημήτριος Α. Κοσμάκης [20 Ε] Ἀλεξανδρείας.
- 256. Ἀγ. Θ. Στουδίτης [20 Ε] Κωνσταντίας.
- 257. Κυριάκος Γ. Μουζενίδης [20 Ε] Κωνσταντίας.
- 258. Γ. Π. Παλαιστής [20 Ε] Σεβαστουπόλεως.
- 259. Κοραλία Π. Μακρῆ [20 Ε] Μουσαῖα.
- 260. Ἄννα Κ. Ζαχαριάδου [20 Ε] Ἰσραηλίου.

τες συνδρομήν 10 ἢ 11 φράγκων, δικαιούνται νὰ λάβουν ὀπίσω εἰς εἶδος

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΟΝΤΑ 3 ΦΡΑΓΚΑ

συμφώνως πρὸς τοὺς Ὁρους τῆς Ψηφοφορίας, τοὺς ὁποίους δύναται νὰ συμβουλευθῶν εἰς τὴν Προκήρυξιν τοῦ 32ου φύλλου, καὶ νὰ μου κάμουν ἐν τάξει τὰς παραγγελίας των. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἄς δεχθῶν καὶ πάλιν τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας, διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς ἐσπευσαν νὰνταποκριθῶν εἰς τὴν πρόσκλησίν μου. Ἦσαν ὀλίγοι ἄλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο τοῖς ἀναλογεῖ μεγαλύτερον τὸ μερίδιον τῆς εὐγνωμοσύνης μου !

Καὶ μία ὑπόμνησις τώρα

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΛΟΥΣΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΑΘΟΥΣ

Μὴ λησμονήτε καὶ τὸ Ταμεῖον πρὸς Ἐγγραφήν Ἀπόρων, τὸ ὁποῖον τόσας ἀγνάς καὶ εὐγενεῖς χαρὰς ἐπροξένησε μέχρι τοῦδε. Τὰ πτωχὰ παιδιά, τὰ ἐγγραφέντα διὰ τὸ 1899, δὲν θὰ ἔχουν ἴσως χρήματα νὰ ἀνανεώσουν τὴν συνδρομήν των διὰ τὸ 1900. Θὰ στερηθῶν λοιπὸν τὴν « Διάπλασιν » καὶ θὰ αἰσθανθῶν μίαν λύπην μεγάλην, ἀκόμη μεγαλύτεραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν ἤσθανον πρὶν, ὅταν ἤθελον καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγγραφοῦν. Ἴδου εὐκαιρία διὰ τοὺς πλουσίους καὶ ἀγαθοὺς, νὰποτρέψουν αὐτὴν τὴν λύπην ἀπὸ τὰ πτωχὰ παιδιά, καὶ νὰ μου στείλουν, μετὰ τῆς ἰδικῆς των, καὶ καμμὴν συνδρομήν δι' αὐτὰ...

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουριοκεφαλᾶκης λέγει εἰς ἓνα φίλον του :
— Τὸν ἀδελφὸν μου πρῶτα τὸν ἐδάπτισαν καὶ ὕστερα γεννήθηκε.
— Μὰ πῶς γίνεται αὐτό ;
— Νά, σήμερα ἔχει τὸνομά του, καὶ μεθαῦριο, τὴν Τρίτην, ἔχει τὰ γενέθλια του.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πιτηνοῦ τῆς Ἐρήμου [Ε]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ « ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ »

Ο « ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ »

Ἡ ἐκτύπωσις του προχωρεῖ ταχέως, καὶ τὴν 15 Δεκεμβρίου θὰ εἶνε ἔτοιμος νὰ λάμψῃ μετ' ὅλην τὴν ὀραϊότητά. Τὸ θανμάσιον βιβλίον ! Οἱ τυπογράφοι ποῦ το τυπώνουν, οἱ βιβλιοδέται ποῦ το συνδέουν, οἱ φίλοι μου, ὅσοι ἤθελαν κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Γραφεῖόν μου εἰδῶν τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ φύλλα, ὅλοι, ὅλοι ἐκπράξοντα μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἀνομολογούν ὅτι οὐδέποτε εἶδαν παρόμοιον βιβλίον. Καὶ πραγματικῶς, πλουσιωτέρα ἔκδοσις δὲν ἔγινε ποτέ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ πολυτελέστερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων βιβλίων ἐν Ἑλλάδι, εἶνε ἡ εἰκονογραφημένη ἔκδοσις τοῦ « Λουκῆ Λάρα » τοῦ κ. Βικέλα. Ὁ « Ἀγγελὸς τῆς Ἀγάπης » εἶνε ἀσυγκρίτως ἀνώτερος καὶ αὐτοῦ.

Καὶ ἐν εὐχαρίστον καὶ ἀπόροπτον διὰ τοὺς συνδρομητάς : Ἐκτὸς τῶν ἐπὶ κοινοῦ χάρτου ἀντιτύπων, — σχετικῶς κοινοῦ, διότι καὶ αὐτὸς εἶνε λαμπρῶς, — τυπῶν καὶ ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πολὺ ἀνωτέρου, τριπλασίας ἀξίας. Ἐν αὐτὰ πλεον τὰ ἀντίτυπα θὰ εἶνε θαῦμα ἰδεσθῆναι, καὶ αὐτὰ προσίξω διὰ τοὺς συνδρομητάς. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βιβλίου, τὰ ἐπὶ καλοῦ χάρτου ἀντίτυπα θὰ τιμῶνται πολὺ, ἴσως κατὰ 3 φράγκα, ἀκριβώτερα, ἢ τὰ ἐπὶ κοινοῦ. Ὅστε ὁ συνδρομητῆς, ὁ ἐγγραφόμενος μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου καὶ προπληρώνων φρ. 5 (ἢ φρ. 7, διὰ τὸ χρυσόδετον, θὰ λάβῃ ἀντίτυπον τοῦ βιβλίου, τῆς καλῆς ἐκδόσεως, τὸ ὁποῖον ὁ ἀγο-

ραστή; θὰ πληρῶν κατόπι 7 φράγκα ἄδετον καὶ 10 φρ. χρυσόδετον—ἂν ὄχι καὶ περισσώτερον.

ΜΕΓΑΛΕΣΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ἐκ τῶν πασιγνώστων Καταστημάτων Ἀνεστη Κωνσταντινέωσαν ἀγγέλλεται ἡ προσεχῆς ἔκδοσις Μεγάλου Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης, εἰς τέσσαρας τόμους ἐκ 400 ἐν ὄλῳ τυπογραφικῶν φύλλων. Τὸ Λεξικὸν τοῦτο θὰ εἶνε τὸ τελειότερον τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων ἐν Ἑλλάδι, ἀληθῆς θησαυρὸς τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ ἀπαραίτητον ἐφόδιον παντὸς πεπαιδευμένου Ἑλλήνου. Ὅς τοῦτο ὁ συνιστῶν θερμῶς καὶ εἰς μαθητάς καὶ εἰς διδασκάλους, καὶ ἐν γένει εἰς πάντα ἐπιθυμοῦντα νὰ ἔχῃ βοήθημα ἀσφαλές εἰς τὴν ἠμετέραν τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ εἰς τὴν ὀρθὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης.

Τὸ βιβλίον ἔργον θὰ τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοράζοντας αὐτὸ ἅμα τῇ ἐκδόσει του, δραχμᾶς 80. Ἄλλ' οἱ προπληρόντες ἀπὸ τοῦδε συνδρομήν, τὸ λαμβάνουν εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ἀξίας του, δηλαδή μόνον ἀντὶ δραχμ. 40. Χάρην περισσώτερας ευκολίας, ἡ πληρωμὴ εἴμπορεῖ νὰ γίνῃ εἰς 12 μηνιαίας δόσεις ἐκ δραχμῶν 5 ἐκάστη ἄλλ' εἰς τοὺς συνδρομητάς τῆς κατηγορίας ταύτης τὸ ἔργον θὰ στοιχίσῃ δραχμᾶς 60.

Προσεχῶς, ὅταν καὶ διὰ τοῦ Γραφείου μου θὰ ἐγγράφονται συνδρομηταί εἰς τὸ λαμπρὸν τοῦτο Λεξικόν, θὰ σας τα εἶπω λεπτομερέστερον.

« Ο ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ »

Ἐξακολουθεῖ νὰ μεγαλώνῃ—εἶνε περιττὸν βεβαίως νὰ σας τὸ εἶπω ἰδοὺ μερικὰ ἀπὸ τὰς πολλὰς εἰσοδάς τῆς τελευταίας ἐβδομάδος : Τὸ Ἀύλιον τῆς Νιούσου, μετὰ 9 ἔλλων συμμαθητῶν του, μοῦ ἔστειλε δραχμ. 14. Ὁ Ἀρχιμανθὰρχος Θεμιστοκλῆς φρ. χρ. 10. Ὁ Σταθμάρχος Φεγγίτης μίαν ἀγγλικὴν λίβραν, κτλ. κτλ. Τὶ ἔχει νὰ γίνῃ, ὅταν θὰ ἐκδοθῆ τὸ Ἀδελτίον τοῦ Ἐράνου !

ΣΚΟΚΟΥ, ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1900

Καλλιτεχνικώτατον, όπως πάντοτε, πλούσιον εις ὕλην καὶ εἰκόνας, τερπνότερον, μετ' ἀληθινὰ ποιήματα καὶ ἄλλα ποικίλα τῶν κορυφαίων ἐκ τῶν συγχρόνων μας λογογράφων καὶ ποιητῶν. — Δάμπρου, Πολίτου, Κουρτίδου, Παλαμά, Σουρῆ, Δροσίνης, Πολέμου, Ξενοπούλου, Νιρβάνου, Α. — νίνου, Μπόου, Καμπούρογλου, Ράβου κτλ. κτλ. — ἐξεδόθη τὸ ἄριστον τῶν Ἑλληνικῶν Ἡμερολογίων, τὸ Ἡμερολόγιον Σκόκου διὰ τὸ ἔτος 1900. Τιμῆται χρυσοῦται φρ. 5. Ὅσοι ἐκ τῶν φίλων μου ἐπιθυμοῦν νὰ το ἀποκτήσουν, δύναται νὰ μου ἐμβάσουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ το λάβουν διὰ τοῦ Γραφείου μου.

Ἀπὸ τὴν ὠραιότατην ἐπιστολήν τῆς Ἀγγελικῆς Νυκτὸς [ΕΕΕ] ἀποσπῶ τὰ ἑξῆς: «Πολὺν ῥόλον παίξει αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὸν συγγενικόν μου κύκλον δ κ. Φαίδων μετὰ τὰς ἀριστοτεχνικαῖς περιγραφὰς τοῦ, τὰς ὁποίας ἐπιγράφει «Ἀθηναϊκὸ Παρτίκοι». Ὁ θεὸς μου, ἀρχαῖος δημοσιογράφος, λέγει δτι δ κ. Φαίδων ὑπερτερεῖ κατὰ τὴν γλαφυρότητα καὶ τὴν καλλιπεταν τῶν περιγραφῶν, πρὸς τοῦτοις δὲ δτι ἡ Διάπλασις ἀμιλλᾶται μετὰ τὰ κάλλιστα περιοδικὰ τῆς Εὐρώπης καὶ καθίσταται ἀναγκασιότατη εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν. Οἱ λόγοι τοῦ θεοῦ μου δὲν ἐπιδέχονται ἀντίρρησην τὸν γνωρίζω καλά· ὀλιγόλογος καὶ σαφὴς, ἐκφράζει ἀμόνον ὅταν εἶνε πεπεισμένος περὶ τίνος. Ἡ θεὰ μου, παιδιὰ συνδρομητριά σου, αἰσθάνεται μεγάλην χαρὰν, ἀκούουσα ἐπαινουμένην τὴν ἀγαπῆτήν τῆς Διάπλασις, τὴν ὅποιαν μοι δότις λίαν ἀπρησθημένην, δὲν παύει ἀναγινώσκουσα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, σταματῶσα εἰς ἕκαστον διήγημα, ἐκφέρουσα τὰς κρίσεις τῆς, γελῶσα θυρωβωδῶς μετὰ τὰς εὐφυλοῖας ἐνίων συνδρομητῶν, μετὰ τὰ ἀστεία φευδώνυμα, μετὰ τὰ λογοπαίγνια τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς Ἀναγίου, καὶ κλαίουσα μετὰ τὰς περιπετείας τοῦ Γεράρδου καὶ τῆς Κοραλίας. — Ἄλλ' ὡς σταματῶσθε ἕως ἐδῶ, διότι κινδυνεύω νάντι γράψω διόκληρον τὴν ἐπιστολήν.

Καὶ ποῦ τόπος σήμερα, μετὰ τὴν Προκίρτιν τῆς ἀνανεώσεως, καὶ ποῦ κεσάει μετὰ τὰς τῆσας φροντίδας τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης τοῦ Ἐβράντου τῶν προετοιμασιῶν τοῦ 1900, τῶν Διαγωνισμῶν, οἱ ὅποιοι πρὸς τὴν δημοσιουδοῦν ἐντός τοῦ ἐτους, κτλ. κτλ. Μὴ διαραεσθηθῆτε λοιπόν, ἂν δὲν θὰ σας ἀπαντήσω ἔκτενῶς καὶ εἰς ὅλα. Θὰ σας παρακαλέσω μάλιστα, αὐτὰς τὰς ἡμέρας ποῦ λαμβάνω μέγα πλῆθος ἐπιστολῶν, καὶ ἔχω πολλὰς ἐργασίας, νὰ εἰσθε περισσώτερον σύντομοι καὶ ὀλιγοίτεροι... ἀπαιτητικοί.

Θαυμάτη, [ΕΕΕ] μόνον διὰ νὰ σου δώσω αὐτὰ τὰ τρία εἶδη ἔχω τόπον, καὶ διὰ τὴν ὠραϊαν ἐπιστολήν σου, καὶ διὰ τὴν μυστηριώδη σου συνάντησιν μετὰ τὸν Κουφοκαρφαλάκη, καὶ διὰ τὰ ποιήματα, τὰ ὁποία ποῦ ἐνέπνευσε τὸ Ἄγριον Πατρίδος. Τίποτα ἄλλο.

Μετὰ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα, Ἀσπροποταμίτη [ΕΕΕΕ] τὴν περὶ τῶν διατιόντων Ἀστέρων ἐπιστολήν σου καὶ τὴν ἔσπειλα εἰς τὸν συνεργάτην μου Φιλεπιστήμονα. Μαρτυρεῖ πολὺν ἐπιστημονικὸν ζήλον καὶ σε συγχάριμα.

Καὶ μοῦ εἶπε τὸ πούλακι μου, Τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀλήθεια σ' ἐλύπησε τὸσον ἐκεῖνο ποῦ σου ἔγραψα εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ψευδωνύμου σου; Ἀλλὰ δὲν ἦτο τὸσον σπουδαῖον ἔπειτα ἀπέβλεπεν εἰς μίαν ἄλλην φίλην μου, καὶ ὕστερα εἶδα δτι ἔκαμα παρετήρησιν.

Νὰ καὶ ἡ Μυστικὴ Φωνή, ἡ ὁποία κατ' αὐτὰς εἶχε γίνῃ τῶσον μυστικὴ, ὥστε δὲν τὴν ἤκουα οὔτε ἐγώ. Σήμερον ὁμοῦ γράφει ἕνα σωρὸ ἐνδιαφέροντα, καὶ μοῦ στέλλει καὶ τὴν λύσιν τῆς Μ. Εἰκόνας. Ἐλπίζω δτι θὰ ἐξακολουθήσῃ.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμα τῶν δέχομαι μετὰ χαρὰς εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν μου καὶ τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους: Ἡλιον τῆς Ἀθήνης (Κ. Ψ.) Θράκα Μορομάχου

(Α. Κ.) καὶ Πυκνόφυλλον Δρῶν (Χ. Κ. δυστυχῶς τὰ δύο πρῶτα δὲν ἦσαν ἐλεύθερα.)

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίας: παραλείπονται αὐτὴν τὴν φοράν ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλ λάξουν: ὁ Νικόλαος Κ. Δεκαβάλλας μετὰ τὸν Παρτινέβελον καὶ Σοφὸν Πιττακὸν — ὁ Ἀγγορολογιώτατος μετὰ τὸν Ἀγγέρην Σαπουνάκη — τὸ Ἄνθος τῆς Ἀνδρῶν μετὰ τὴν Ἰτερόδεσαν Ἐλεῖδα, Βασίλεια τῶν Κυκλάδων καὶ Ἀφρὸν τοῦ Νεῖλου — ἡ Νύμφη τοῦ Ἀελατικῶ μετὰ τὴν Ἀρτέμιδα Ἀραβαγινοῦ, Κόδρον καὶ Ἀχολο Περιστέρη — τὸ Κοκκίνο Καπελάκι μετὰ τὸ Μετεξεδέτιο Μπουκετάκι, Τῶν τῆς Νυκτὸς καὶ Κόκκινον Σκουφάκι — τὸ Ζουλάπι μετὰ τὸν Πατριτὸν Βαρζάκη, Δερονχέτην, Μπόντεροσε (γαλλικὰ ἢ γερμανικὰ, ὅπως θέλει) — ἡ Σανθὴ Ἑλληνοπούλα μετὰ τὸν Καραγιώτην, Μπόντεροσε καὶ Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν — τὸ Φύδρον-Μιγδὸν μετὰ τὴν Ἐλένην Γ. Δαμάσκου καὶ Τσουκνιδῶν τῆς Τερψιθέας — ἡ Ἐλεῖδα τῆς Λευκάδος μετὰ τὸν Ἐρδοξον Ψαριατὴν καὶ Ἐσμεράλδαν.

Ἀπὸ ἕνα γλυκὸ φίλακι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς: Καπετὰν Γακουμῆν (χαῖρα ποῦ ἔγινες μέλος τοῦ Συλλόγου ἢ Ἐρευνα) καὶ σε συγχάριμα διὰ τὰς ὑπὲρ τοῦ «Ἑλληνόπαιδος» ἐνεργείας σου) Θεραπεινίδα τῶν Μουσῶν ([Ε] διὰ τὰ περὶ τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης» ἐνεργήσας μετὰ τῶν πρώτων — πρώτων) Πικραμένην Καρδοῦλαν, Σκληρὸν Βράχον, Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης (σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν φωτογραφίαν τῆς Μούσης τῆς Ἀστρονομίας, καὶ δὲν ἀμυδρόλλω δτι, ἅμα μάθη δτι μοῦ τὴν ἄριστον, θὰ σου στείλῃ νέαν ὠδὴν Κροθσον (καθὼς ἐτήγησα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἡ τιμὴ τοῦ Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὀρισθῇ μικροτέρα) φαντάσου δτι καὶ τὸ πρωτότυπον, τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ εἰς παγκόσμιον γλῶσσαν καὶ εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀντιτύπων, δὲν εἶνε εὐθηνότερον.) Χωλὸν Διάβολον, Ἐλιχρῶσον (θὰ συμπληρώσῃς τὸ τετραδῖον, γράφουσα τὰς ἀπαντήσεις, καὶ θὰ το στείλῃς πρῶτη) ὁ Ὅδηγός τῆς λέγει καταλεπτός;) Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα ([ΕΕ] διὰ τὴν ὠραιότατην ἐπιστολήν περὶ Ἐβράνου) Ἀστέρη τοῦ Βέγα ([ΕΕΕ] καὶ διὰ τὴν ἐπιστολήν καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχὴ Μαγικὴν Εἰκόνα, τὴν ὁποῖαν πολὺ πιθανὸν νὰ δημοσιεύσω, ὡς ἔργον συνδρομητοῦ μου) Κόδρον (διόκληρον ἐγχειρίδιον ἀγρονομίας ἢ σημερινῆς σου ἐπιστολῆς [Ε], ἀλλὰ ποιητικώτατα γραμμένον) Σοφὸν Πιττακὸν (ἔσπειλα ἐκ νέου Λυσὸχ. καὶ τετραδῖα Μ. Μυστικῶν ἢ λύσεις τῆς Μ. Εἰκόνας ἔβησε πολὺ ἀργά.) Θάλλουσαν Μυροσίτην (πολὺ ἐπιτυχημένην τὸ Παιδικὸν Πνεῦμα σου· εἰ κάνει ὁ ἀδελφοῦλης καὶ ποῖς κερδίζει εἰς τὸ ντόμινο;) Ἰατρὸν τῶν Συνδρομητῶν, εἰς τὴν ἐρώτησίν σου, ἀπαντῶ καί: ἔγινε καλὰ ἡ ἀδελφή σου;) Ἀνήσυχον Πνεῦμα, Ἀπόγονον τοῦ Νέστορος, (θὰ προσπαθῆσω, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται πάντοτε ἀπὸ ἐμὲ· τὸ φύλλον βραδύον καί ποτε νὰ τυπωθῇ εἴτε ἐνεκα παρεμπιπτούσης ἐορτῆς, εἴτε ἐνεκα συσσωρεύσεως ἐργασιῶν εἰς τὸ τυπογραφεῖον) Πειρατικὴν Ἀδραν (ἂ, ὥραϊον αὐτὸ, νὰ ἔχῃς τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον πρὸ δεκαπενταετίας εἶχεν ἡ ἀδελφή σου) Ἀγριοβιολέτταν (καὶ ἡ νέα ἐπιστολή σου ὀραιότατη [ΕΕΕ] τὰς προτάσεις σου δὲν θὰ δημοσιεύσω, διότι κανεὶς ἐκ τῶν τριῶν δὲν ἀνταλλάσσει.) Ἡρωικὸν Σίφρος Ὀλπιον τῶν Γραπτῶν (εὐγε!) Ἀληθῆ Φίλην (ὄχι, ὄχι· αἱ ἐπιστολαὶ σου ἀπαντανίας μοῦ φαίνονται ἀραιαί· γράφε καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου παρὰ τὸ ὄνομά σου) Σταματίον Γ. Σταματίου (μὰ δὲν εἶχες ψευδώνυμον; διὰ νὰ το ἀλλάξῃς, ὀρεῖσαι νὰ συμμορφωθῇς μετὰ τὸν Κανονισμόν)

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τακτικού Ἰου [Ε] 683. Στοιχειοδριφός. Διῶσε κάνα, θάλε θῆτα Κι' ἀπ' τὸν Ὀλυμπο κατέβη Καὶ μέο' ἐτὰ παλάτια κύττα. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Αεσπερδαέλου. 684. Αἰνίγμα. Ἀπὸ τὰ δεκατέσσαρα τοῦ βίου τοῦ στοιχεῖα Νὰ ξεχωρίσῃς εἰς ποσὲς δύο ζῶα καὶ αὐτὸ τρία. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Νέου Ἀρχιμείδους. 685. Οἰκίσκος. Νὰ συμπληρωθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ γινῶσθε ταί: εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς στήλης πηλὸν, εἰς τὴν δεξιὰν ἐρπετόν· εἰς τὴν βᾶσιν πρὸ σωπον τῆς Ἰερᾶς Γραφῆς· καθέτως, δεξιὰ ποταμός, ἀριστερὰ δεξιὰ εἰς τὴν θύραν, δεξιὰ πρόθεσις, ἀριστερὰ πόλις, καὶ εἰς τὸ ἀνώφλιον ἐπίρημα.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φλογεράδου Ἀκτίνοῦ τοῦ Σουλίου 686-690. Μαγικὸν Γράμμα. Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνός οἰουδήποτε γράμματος ἐκάστης τῶν κάτω λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματῶσιν ἄλλας τῶσας λέξεις: τόσος, δλιάς, Ἐρατῶ, γάρος, ἀνήρ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ροδῆρου Γυτοκέρδου 691. Φωνηεντόλιπον. * γν δν χ· κμιν σγσν μ· τ· χρμτ Ἐστὴν ὑπὸ Μιχαὴλ Παρασκιάου 692. Γρίφος. ου ου — ου ΤΑ ου ου ου

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίωτος

ΑΥΣΕΙΣ

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

Ἀντί Μαστέλου (καὶ ὁ ἔσχατος δεκτὸς ὡς ὁ πρῶτος) Συναχόμενον Ποιητικὸν (αἱ λύσεις ἐλήφθησαν τακτικὰ τὸ διηγηματικὸ μοῦ ἤρσε) Σπίρτο Μονάχο κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Νοεμβρίου θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 10' Ιανουαρίου.

Ἡ λύσις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θέλω νὰ γράψω τὰς λύσεις τῶν ἐπισημασμένων, πάλαιτις ἐπὶ Γραφεῖον μας εἰς Παιδικὸν, ἐν ἑκαστῇ περιόδῳ 20 φύλλα καὶ τιμῆται φρ. 1

682. Λεξιγράφος. Τὸ πρῶτον τοῦ εἰς μέλλοντας θὰ εὐρῃς ἂν κωτ- [τάτης. Νάτος καὶ ὁ ἐπιλοπιος... ἀλλὰ νὰ μὴ τρομάξῃς.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Τακτικού Ἰου [Ε] 683. Στοιχειοδριφός. Διῶσε κάνα, θάλε θῆτα Κι' ἀπ' τὸν Ὀλυμπο κατέβη Καὶ μέο' ἐτὰ παλάτια κύττα. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Αεσπερδαέλου. 684. Αἰνίγμα. Ἀπὸ τὰ δεκατέσσαρα τοῦ βίου τοῦ στοιχεῖα Νὰ ξεχωρίσῃς εἰς ποσὲς δύο ζῶα καὶ αὐτὸ τρία. Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Νέου Ἀρχιμείδους. 685. Οἰκίσκος. Νὰ συμπληρωθῶν οἱ ἀστερίσκοι διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ γινῶσθε ταί: εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς στήλης πηλὸν, εἰς τὴν δεξιὰν ἐρπετόν· εἰς τὴν βᾶσιν πρὸ σωπον τῆς Ἰερᾶς Γραφῆς· καθέτως, δεξιὰ ποταμός, ἀριστερὰ δεξιὰ εἰς τὴν θύραν, δεξιὰ πρόθεσις, ἀριστερὰ πόλις, καὶ εἰς τὸ ἀνώφλιον ἐπίρημα.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Φλογεράδου Ἀκτίνοῦ τοῦ Σουλίου 686-690. Μαγικὸν Γράμμα. Τῆ ἀνταλλαγῆ ἐνός οἰουδήποτε γράμματος ἐκάστης τῶν κάτω λέξεων δι' ἐνός ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματῶσιν ἄλλας τῶσας λέξεις: τόσος, δλιάς, Ἐρατῶ, γάρος, ἀνήρ.

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ροδῆρου Γυτοκέρδου 691. Φωνηεντόλιπον. * γν δν χ· κμιν σγσν μ· τ· χρμτ Ἐστὴν ὑπὸ Μιχαὴλ Παρασκιάου 692. Γρίφος. ου ου — ου ΤΑ ου ου ου

Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Ζεφειροῦ Μισοκίωτος

ΑΥΣΕΙΣ

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. — 530 — 534. Γινόμενης τῆς ἀνταλλαγῆς διὰ τῆς προσθέσεως εἰς, σχηματίζονται αἱ λέξεις: κἀνεῖς, εἰσφορά, πέισμα, εἰσάγω, εἰσβολή — 535. ΜΒΑΕΝ ΑΓΑΝ (Ρῶ· Μος, Ἀδαμτος, Μιάας, ἈγαμΕμάν, ΜίΝος, ΠρίΔμος, ΓύΓης, ἌκταΑος, ΚραΝάος.) — 536. Ἐχῆς δύο δουλιές νὰ κἀνης, — τῆ βαρεῖα νὰ κἀπατᾶνης. — 537. Τὸ βαθὺ ποτάμι δὲν κἀμει κρότο.

524. Μίασμα (ΜΓ, ἄσμα) — 525. Μῆτις (ΜΓ, τίς.) — 526. Σινδῶν, Σιδῶν. — 527. Ὁ χάρτινος ἀπέτος. 529. Ἐκ τοῦ 528. ΓΑΛΛΑ (με ΓΑΛΛ) λατινικοῦ ῥήματος arere = ἀνοί· γενν. εἶνε ἐποχὴ καθ' ἣν ἀνοίγουν, φυτρῶνουν οἱ σπόροι. Ἄνοιξις. —